

MEMÒRIA SUBVENCIÓ OSIC 2022

**MEMÒRIA DEL PROJECTE:
Programació del BÒLIT, Centre d'Art Contemporani.
Girona 2022**

Índex

1.	EL BÒLIT: UN CENTRE DE CREACIÓ, PENSAMENT I VIDA PÚBLICA.....	4
2.	ELS ESPAIS DEL BÒLIT	5
3.	ACCESSIBILITAT.....	6
4.	ARXIU I PUBLICACIONS	7
	4.1 L'arxiu.....	7
	4.2 Projecte l'“Arxiu Viu”	7
	4.3 Publicacions	8
5.	IMPULSAR EL TREBALL EN XARXA: LES ALIANCES.....	8
	5.1 Coproduccions.....	8
	5.2 Itineràncies	9
	5.3 Aliances amb equipaments municipals, gremis i entitats privades	10
	5.4 Dia Internacional de l'Art.....	11
6.	FOMENT DE LA CREACIÓ, LA RECERCA I LES EXPERIÈNCIES CULTURALS	12
	6.1 Formats expositius, pensament i eines	13
	6.2 Les residències: un espai de recerca, investigació i creació	13
7.	IMPULS AL TALENT I PROJECTES EDUCATIUS.....	23
	7.1 Activitats educatives per als més petits.....	24
	7.2 BÒLIT MENTOR.....	31
	7.3 Recursos educatius	39

7.4 Impuls a la creació, a la producció i a la compra d'obra.....	41
8. CONTINGUTS_EXPOSICIONS.....	45
8.1 ACCIÓ SANTOS	45
8.2 GOSAR PODER.....	45
8.3 EXPOSICIÓ: “Narcohumanisme –farmàcies i estupefaents a les pràctiques artístiques actuals”	50
8.4 EXPOSICIÓ: “Palau de vent”	53
8.5 EXPOSICIÓ: “Els desconeguts de sempre”	54
8.6 EXPOSICIÓ: “Una mamá de un millón”, Sofya Giménez	57
8.7 EXPOSICIÓ: “Biennal 2064”	58
8.8 EXPOSICIÓ: “Variant Delta”	64
8.9 EXPOSICIÓ: “Insectòdrom”	68
8.10 EXPOSICIÓ: “Insectòdrom II”	70
8.11 EXPOSICIÓ: “El contorn d'un arc” d'Eulàlia Rovira	74
8.12 EXPOSICIÓ: “Parar taula”, amb Tura Sanglas i Isabel Banal	75
9. CONTINGUTS_CONFERÈNCIES I TALLERS.....	79
10. RECURS DE PREMSA I ALTRES MITJANS	83
11. EL BÒLIT EN XIFRES	93
11.1 Assistències / Visitants	93
11.2 Comunicació.....	96
12. PRESSUPOST 2022	98

1. EL BÒLIT: UN CENTRE DE CREACIÓ, PENSAMENT I VIDA PÚBLICA

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona és un centre de suport a la recerca, la creació, la producció, l'educació, la divulgació, la documentació i arxivació dels processos creatius vinculats amb les arts visuals i la creació contemporània. Funciona com un servei públic per a la promoció de la creació, la producció i l'exhibició de propostes artístiques contemporànies. Al mateix temps, posa èmfasi en la recerca i la reflexió sobre temes i processos d'interès que ancorin la realitat local però participin del context global, que busquin la relació entre les diferents formes de creació i el pensament.

La cultura és un dret i sense ella la nostra vida és més pobre i els rituals col·lectius menys vitals. Vivim en comunitats molt dinàmiques i fràgils, de tal manera que tota forma de vida pública ha de ser reivindicada com un espai d'experiències, de cures, de diàlegs i d'aportació d'eines creatives.

El projecte del Bòlit 2022-23 manté com a eixos estructurals les nocions de "diàleg" i "ecosistema", idees que es treballaran a partir dels quatre grans eixos discursius amb què va començar:

- a) **Pensament tàctic i esfera pública:** tot el que té a veure amb eines digitals noves o emancipadores, feminismes, ecologismes ("de rerum natura"), postcolonialismes, biopoder i psicopoder, relació inter-espècies, o amb les màquines, espai públic, construcció del cos social i del contracte públic...
- b) **Materialismes:** bellesa, cos, llenguatge, matèria i forma, sentits, partícules, pigments, estructures... La matèria, el gest i la tècnica.

- c) **Territori i zonificació:** el territori com a espai d'exploració, d'explotació i de lluita de classes, nous paisatgismes, *afterlandscapes*, zones de sacrifici, territoris imaginats, zones franques...
- d) **Desplaçaments i memòria:** migracions, memòria i arxiu; derives i efectes del cos i l'objecte nòmada: expulsat, migrat, confinat, viatger, a la deriva, pres, fugit, destruït. *Objets trouvés et retrouvés*.

La **vida pública** està plantejada a través de les diferents maneres d'apropar-se al fet artístic i des dels projectes d'educació i mediació. Es tracta de vehicular el discurs artístic a través de col·lectius que habitualment no tenen relació amb l'art o fer que gent de procedència molt diferent pugui compartir un mateix diàleg. Això ho hem fet amb les activitats de mediació, educació i les visites guiades, on ens dirigim a col·lectius amb necessitats molt diferents. També ho fem amb totes les activitats paral·leles a les exposicions. Una altra manera de contribuir a la salut de la vida pública és oferint una contra-agenda als temes que l'actualitat imposa.

2. ELS ESPAIS DEL BÒLIT

El Bòlit ha dut a terme el seu projecte en diferents espais:

- a) **Bòlit_PouRodó:** per a exposicions de llarga durada (3 mesos) i de tesis (més assagístiques).
- b) **Hall Bòlit_PouRodó:** espai per a mostrar el material de les diferents residències artístiques.
- c) **Bòlit_StNicolau:** capella romànica del segle XII dedicada a les instal·lacions audiovisuals o sonores. En circumstàncies especials també inclourà pintura o escultura.
- d) **Bòlit_LaRambla:** per a exposicions de llarga durada (3 mesos) i de tesis (més assagístiques), també alguna monogràfica.
- e) **Espai de residència:** el centre disposa d'un espai de residència habilitat per a l'allotjament d'artistes, comissaris/àries o qualsevol professional de l'àmbit de les arts visuals que els permet d'aprofundir en el seu treball.

- f) **Santa Llúcia:** espai cultural de la ciutat que està sent rehabilitat per a la investigació de nous formats culturals. Espai compartit amb altres equipaments municipals culturals dedicat a l'art, les arts escèniques i la creació sonora. El Bòlit va ser el primer en utilitzar-lo el 2022 amb la residència dels artistes quebequesos Vida Simon i Jack Stanley.
- g) **Espais col·laboradors:** el Bòlit, també programa activitats als espais dels col·laboradors, això és, la Universitat de Girona, l'Auditori del Centre Cultural la Mercè, l'Auditori de la Casa de Cultural, la Canònica de Santa Maria de Vilabertran, el soterrani de la Catedral de Girona, els espais de La Volta, l'espai nyamnyam de Mieres, l'espai ARBAR de Port de la Selva, La Casa de la Paraula (Santa Coloma de Farners), els diferents espais per a les itineràncies i les coproduccions, a més a més dels espais públics de la ciutat.

3. ACCESSIBILITAT

El 2020 es va dur a terme la redacció del **pla d'accessibilitat del Bòlit**. Aquest projecte es va impulsar arran de la participació de la direcció del Bòlit en el grup de treball per a l'elaboració del Pla d'Accessibilitat de Museus, Centres d'Art i Espais d'Arts Visuals de Catalunya que es va aprovar la tardor de 2020. L'accessibilitat universal i la inclusió són elements que afavoreixen l'autonomia personal i la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania. A Catalunya hi ha 551.440 persones amb algun tipus de diversitat funcional que tenen el dret a gaudir de la cultura en igualtat de condicions a la resta de la població. L'Estatut d'autonomia estableix que els poders públics de Catalunya han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups siguin reals i efectives. Al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona s'ha elaborat un projecte propi a tres anys vista que va començar a implementar-se el 2021 amb visites guiades adaptades a llenguatges de signes i el subtítulat a llenguatge de signes de tots els vídeos comissarials. Per a dur-ho a terme, el Bòlit treballa amb la comunitat Sigtus de sords. Ara s'ha començat una col·laboració amb l'entitat Els Til·lers, que acull persones diagnosticades dins l'espectre autista. També fa visites permanents al centre de dia El Cercle.

4. ARXIU I PUBLICACIONS

4.1 L'arxiu

El Bòlit continua amb el projecte d'arxiu i documentació, vinculat tant a les activitats i programacions del centre, com a propostes, projectes i artistes del territori. D'aquesta manera, es continuarà treballant en la catalogació de tot el fons documental, tant el de publicacions com el vinculat a l'**Arxiu Viu**. A més, es posa a disposició dels/de les usuaris/àries **el catàleg a través de la web**, juntament amb tots els recursos digitals que estiguin disponibles. Es seguirà ampliant el fons, ja sigui amb aportacions puntuals d'artistes i projectes del territori, així com amb la compra de publicacions que es consideren d'especial interès, ja sigui perquè l'artista està relacionat/da amb la programació del Bòlit, o perquè és un/a artista o una publicació rellevant. El servei de documentació i Arxiu Actiu del Bòlit es troba situat al Bòlit_PouRodó.

Es treballa en la recuperació del **Fons de documentació de la Fundació Espais**, posant en valor així el Centre de Documentació de consulta pública que actua com a eina de suport per a l'estudi, la reflexió i difusió de la cultura i de l'art contemporani. Aquest centre, de lliure accés al públic, consta d'una biblioteca amb uns 5.000 exemplars entre llibres i catàlegs i un arxiu que recull informació sobre artistes, galeries, centres d'art, institucions i museus d'art.

La informació que s'hi pot consultar va des de documentació sobre els/les artistes de Girona i comarques (Arxiu Actiu), les principals fires o biennals d'art a nivell nacional i internacional, seccions destinades a l'estudi de la teoria, l'estètica, la sociologia i la història de l'art fins als catàlegs d'artistes tan nacionals com internacionals

4.2 Projecte l'"Arxiu Viu"

Un arxiu viu demana d'un/a intèrpret, un desvetllament del material arxivat, una relectura, un nou diàleg o dialèctica, una posada en marxa, un sacseig. Les maneres de vivificar un arxiu poden ser moltes i molt diferents. Per això es demana al col·lectiu Cultural Rizoma (guanyadores del concurs per a la gestió de l'Arxiu),

l'activació de l'Arxiu Viu. El 2021-22 es va fer a través de les **“Exposicions orals”**: es tractava que en paral·lel a cada exposició gran, el col·lectiu preparés una “Exposició oral”, dues sessions divulgatives a l'Arxiu del Bòlit on, a partir del “tema de l'exposició”, es puguin vincular algunes obres del fons. Enguany es farà **relacionant l'Arxiu Viu amb els recursos educatius** que preparem per a cada exposició.

4.3 Publicacions

El 2022 només es va publicar el llibret del “Bòlit Mentor”, ja que els catàlegs de les exposicions del 2022 es publicaran el 2023, per exemple, el d' “Els desconeguts de sempre” i “Biennial 2064”. Per una qüestió pressupostària, no totes les exposicions tenen catàleg o llibret i això genera aquestes oscil·lacions.

5. IMPULSAR EL TREBALL EN XARXA: LES ALIANCES

«La imaginació és una forma d'hospitalitat, per com ens permet acollir allò que, en el sentiment del present, desperta les ganes d'alteritat.»

Vinciane Despret, *Viure com els ocells* (2022)

La idea d'“ecosistema”, també s'ha volgut incorporar com a model de gestió, no només com a tema. Els moviments socials globals al voltant del feminisme, l'anti-racisme i el canvi climàtic, ens han fet conscients que sense treball en xarxa, tampoc gaudirem d'un avui i un demà digne de ser viscut. Les aliances en forma de col·laboracions, coproduccions... són imprescindibles, no només per fer les coses en millors condicions econòmiques, sinó també discursives i comunitàries. Les aliances són una eina per a la creació i producció cultural en un món que s'ha de pensar des dels seus límits.

5.1 Coproduccions

“Variant Delta” ha comptat amb la complicitat Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre, ja que l'exposició ha estat resultat d'una residència creativa a les dues seus.

Amb “Acció Santos” i “Gosar Poder” s’ha creat una operació de ciutat aprofitant l’Honoris Causa de la Universitat de Girona a Pere Portabella per fer un homenatge a múltiples bandes: una exposició doble al Bòlit, una exposició al Museu de l’Empordà i un cicle de cinema al Cinema Truffaut i al Cinebluc Dioptria de Figueres.

El projecte “Insectòdrom” compta amb la complicitat, en la part de la recerca i els tallers, de l’Associació Cultural La Volta.

“Parar taula” és una coproducció entre el Bòlit i l’Agència Catalana del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya per a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran.

“Biennial2064” és una coproducció entre La Virreina Centre de la Imatge (Barcelona) i el Centre del Carme de València.

El “Bòlit Mentor” és una coproducció amb La Casa de la Paraula de Santa Coloma de Farners.

5.2 Itineràncies

Les exposicions del Bòlit han itinerat i itineraran per diferents seus culturals:

“Cap a les deus –una gramàtica fluvial-” ha anat a l’espai nyamnyam (Mieres) a l’estiu del 2022.

“Dins i fora. Bòlit Mentor” ha itinerat a La Casa de la Palaula de Santa Coloma de Farners del 22 d’octubre al 14 de novembre del 2022.

“Gosar poder” d’Isaki Lacuesta es va projectar en diferents espais. El 17 de setembre va fer-ho a La Pahissa del Marquet, l’espai dirigit per Ester Xargay.

“Biennial2064” viatjarà als espais dels centres coproductors de l'exposició; es veurà del novembre del 2022 fins el gener del 2023, a la Virreina Centre de la imatge de Barcelona i la primavera del 2023 anirà fins el Centre de Cultura Contemporània del Carme de València.

“Petromasculinitats”, presentada a Girona entre octubre del 2021 i gener del 2022 itinerarà a la Sala Trinitària de Vilafranca del Penedès la primavera del 2023.

5.3 Aliances amb equipaments municipals, gremis i entitats privades

A la ciutat col·laborem amb **equipaments públics** com el Centre Cultural La Mercè, la Càtedra Ferrater Mora o la Universitat de Girona pel projecte Bòlit Pensament. Amb la Càtedra Ferrater Mora, el 2021 es va començar amb la Cara Daggett, el 2022 ha seguit amb Laurent de Sutter i el 2023 amb Hélène Cixous.

Col·laborem amb **altres equipaments públics** com les Bernardes (Salt), el Museu d'Història o el CRDI (Centre de Recerca i Difusió de la Imatge) de l'Ajuntament de Girona, amb **entitats privades** com el capítol de de la Catedral, l'associació cultural La Volta (recursos educatius i Segona Residència), la PAAC (Plataforma Assembleària d'Artistes de Catalunya) o l'ACCA (Associació Catalana de Crítica d'Art), amb **festivals** com el MOT (participant en l'off-MOT), l'Inund'art, Art i Gavarres, ARBAR o el cicle “Si no vols pols” de l'espai nyamnyam.

El Bòlit, a més a més, és un dels equipaments membres del **SPEAVC, el Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya** constituït per Lo Pati Centre d'Art de les Terres de l'Ebre, a Amposta; Mèdol, Centre d'Arts Contemporànies de Tarragona, a Tarragona; Centre d'Art la Panera, a Lleida; Centre d'Art Contemporani Fabra i Coats, a Barcelona; Centre d'Art Tecla Sala, a l'Hospitalet de Llobregat; ACVic Centre d'Arts Contemporànies, a Vic i Mataró Art Contemporani (M|A|C), a Mataró. El SPEAVC fa possible el “Premi de videocreació”, juntament amb la Generalitat de Catalunya i el festival Loop. Enguany, la guanyadora ha estat l'artista **Alex Reynolds**.

El Bòlit també forma part de la **Xarxa Transversal** participada pels ajuntaments d'Olot, Figueres, la Seu d'Urgell, Granollers, Mataró, Lleida, Manresa, Reus, Sant Cugat, Perpinyà, Tortosa, Vic, Vilanova i la Geltrú, que fan possible el "Premi comissariat". Enguany, el projecte guanyador ha estat el comissariat per **Carolina Grau** i l'artista que participarà al Bòlit de Girona és l'**Eulàlia Rovira**.

5.4 Dia Internacional de l'Art

El 15 d'abril es commemora el naixement d'un dels artistes més emblemàtics i polifacètics del Renaixement, Leonardo da Vinci (Vinci, Toscana, 15 d'abril de 1452 – Clos Lucé, Amboise, França, 2 de maig de 1519). L'any 2011 la UNESCO (Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura) declarava aquesta data, el 15 d'abril, com el Dia Internacional de l'Art amb el propòsit d'apropar el món de les arts visuals als ciutadans. Aquesta efemèride internacional es rememora a diferents ciutats i països i Catalunya no n'és una excepció. Aquest esdeveniment, a banda d'obrir de manera simbòlica la celebració d'aquesta edició, vol ser una festa i un punt de trobada de la comunitat cultural i artística del territori. Des del 2013 cada any el Bòlit coordina un cap de setmana dedicat a promoure les activitats artístiques per la ciutat i el territori. L'edició del 2022 va inaugurar-se el dijous 7 d'abril amb el pregó de la periodista Eva Vázquez i va aplegar nombroses activitats del 7 al 10 d'abril a la ciutat de Girona i comarques.

L'edició del 2022 va comptar amb més de cinquanta activitats en forma de tallers, visites comentades, jornades de portes obertes, recitals, rutes, performances, converses, inauguracions, fires, etc. que es van desplegar per vint-i-sis municipis de la demarcació. Fins a seixanta-cinc agents i entitats públiques i privades van participar en aquesta edició.

Les activitats i exposicions d'enguany van comptar amb la participació de: (A)parador22, Ajuntament d'Osor, Ajuntament de Cassà de la Selva, Ajuntament de Celrà, Ajuntament de Forallac-Espai Tònic, Ajuntament de Girona, Ajuntament de Llagostera, Ajuntament de Palamós - Àrea de Cultura i Cercle Artístic Palamós, Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses –

Espai Art l'Abadia, Ajuntament de Santa Coloma de Farners, Ajuntament de Sarrià de Ter – Centre Cívic la Cooperativa - Sala Dolors Xabé, Ajuntament de Tossa de Mar – Casa de Cultura, Ajuntament de Vidreres, Art en Brut, Associació Aleph, Associació de Ceramistes de la Bisbal, Associació Mascanada 6, Aula d'Arts Plàstiques de Torroella de Montgrí, Biblioteca Antònia Adroher, Biblioteca Carles Rahola de Girona, Biblioteca Ernest Lluch, Biblioteca Just M. Casero, Biblioteca Salvador Allende, Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, CaixaForum Girona, CAOS – Col·lectiu d'Artistes Osorencs, Casa Museu Edgar Masegú, Centre cívic Barri-Vell Mercadal, Centre Cívic Francesc Llobet i Gibert de Vidreres, Centre Cultural La Mercè – Escola Municipal d'Art de Girona, Centre d'Art Contemporani – Fundació Rodríguez-Amat, Centre de Creació Contemporània Nau Còclea, CoEspai 3er Esquerra- Menorca Doc Fest - Es Far Cultural, Diputació de Girona, El Taller del Barri - Acadèmia de Còmic, Escola Municipal d'Arts Plàstiques de Vidreres, Escola Municipal de Belles Arts de Salt – Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, Espai Nyam Nyam, Excèntrica Aula Taller d'Art, Foto Torroella, Fundació Valvi, INSPAI – Centre de la Imatge, La Caseta Serveis Educatius, LOBA Studios, Marc Estany, Museu Can Mario – Fundació Vila Casas, Museu d'Art de Girona, Museu d'Història de Girona, Museu de l'Empordà, Museu de la Mediterrània, Museu del Suro de Palafrugell, Museu Memorial de l'Exili (MUME), Museu Palau Solterra – Fundació Vila Casas i Terracotta Museu.

La imatge seleccionada per aquesta edició va ser obra d'Ayelén Salerno, fotògrafa i artista visual, actualment en residència al projecte La Volta de Sant Narcís.

6. FOMENT DE LA CREACIÓ, LA RECERCA I LES EXPERIÈNCIES CULTURALS

El Bòlit és un centre de promoció de la creació i la investigació artística i cultural.

6.1 Formats expositius, pensament i eines

Les exposicions segueixen sent un espai de gran interès, però també són un artefacte perquè passin coses al seu voltant. Cada exposició de llarga durada vertebrava una constel·lació d'activitats.

Bòlit Pensament: conferències, seminaris o diàlegs que permetin entendre millor els continguts de les exposicions i seminaris. En col·laboració amb la Càtedra Ferrater Mora, Centre Cultural La Mercè, i la Universitat de Girona.

Miticultor: activitats familiars. Miticultor és una màquina de crear relats, per alimentar la imaginació i entendre millor el món en el qual vivim. En col·laboració amb alguns agents culturals de la província.

Activitats de mediació: recursos educatius per a les escoles (infantil / primària / secundària / universitat), visites adaptades per a gent amb diversitat funcional.

Tallers: espai de disseny d'eines per poder entendre els conceptes des de la pràctica.

Espai de comunicació i de creació digital: web, podcast, vídeos i plataformes socials.

6.2 Les residències: un espai de recerca, investigació i creació

El Bòlit, en aquests 15 anys de trajectòria, ha aollit quasi un centenar d'artistes d'arreu del món. Té un programa de residències artístiques finançades, algunes de les quals són un intercanvi amb algun altre centre i funcionen per convocatòria pública, com és el cas de l'intercanvi amb la Chambre Blanche del Quebec, Rad'Art d'Itàlia, l'EMA de Girona o Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre. En d'altres casos es procedeix a una col·laboració on el Bòlit finança la residència i aquesta es desenvolupa en el lloc de les entitats culturals com la de l'espai nyamnyam de Mieres o la d'ARBAR (art i cultura) de Port de la Selva. D'altres residències són en

col·laboració amb festivals del territori, com la residència vinculada amb el Festival Inund'art o el d'Art i Gavarres.

Més informació: [playlist d'entrevistes a les residents](https://www.youtube.com/playlist?list=PLDaKv4HoDkHtC36jFslxAr5WLeEDccl4s)
<https://www.youtube.com/playlist?list=PLDaKv4HoDkHtC36jFslxAr5WLeEDccl4s>

Han guanyat les convocatòries o han ocupat les residències el 2022:

- Art i Gavarres: **Víctor Masferrer**
- Inund'art: **Virginie Laidin**
- EMA (ceràmica): **Verònica Aguilera**
- Chambre Blanche (de Girona al Quebec): **La noia del monyo** (Maria Soler i Ingrid Riera)
- Chambre Blanche (del Quebec a Girona): **Vida Simon i Jack Stanley**
- Rad'Art (d'Itàlia a Girona): **Zhenru Liang**
- Rad'Art (de Girona a Itàlia): **Aureli Ruiz**
- La convocatòria del 2022 amb Lo Pati s'ha hagut d'anul·lar per motius administratius, el 2023 es recuperarà.

A continuació descriurem només aquelles residències que hem acollit des del Bòlit. Així i tot, també fem presentacions i open studios de les residències de les artistes que han viatjat a fora, instal·lant-se a La Chambre Blanche, Rad'Art o Lo Pati. El gener de 2022 fins i tot vam fer una exposició doble amb les artistes que havien anat a Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre els anys 2020 i 2021.

6.2.1 Residència de recerca en gravat i ceràmica en col·laboració amb l'Escola Municipal d'Art

En relació amb la col·laboració amb l'Escola Municipal d'Art, la convocatòria permet que un/a artista s'especialitzi en la tècnica del gravat o la ceràmica amb el suport del professorat de l'escola al llarg del mes de setembre. Si el procés ha estat constructiu, el Centre Cultural la Mercè acull, l'any següent, una exposició de l'artista. El 2022 l'exposició ha estat "Vuit serps i més" de Tura Sanglas, guanyadora

de l'edició 2021 en gravat. La guanyadora de la convocatòria 2022 en ceràmica ha estat Verònica Aguilera.

Residència Verònica Aguilera (setembre 2022), *Els objectes de la memòria present*

Objectes de memòria present, investiga la desaparició-aparició de certes activitats laborals, culturals i socials a la ciutat de Girona. Negocis, tradicions i professions en què no hi ha un relleu generacional, llocs que queden abandonats per donar pas a l'aparició de noves formes de comerç, noves tradicions. Una línia difusa entre permanència i desintegració. En aquests primers dies de recerca a Girona, passejant pel carrer de les Ballesteries, al número 17, ha trobat un lloc emblemàtic. Es tracta del taller del llauner Ramón Boix. Aquesta petita botiga/taller és una porta oberta a un passat en un present relativament confús per a un artesà. Al seu aparador pengen llums de llautó, cascos romans, aplics daurats que llueixen imponents. Una gran quantitat d'objectes simbòlics, rèpliques i models. Verònica Aguilera ha estat la guanyadora de la convocatòria de residència en ceràmica contemporània.

Verònica Aguilera (Barcelona 1976) treballa amb la temporalitat, la memòria i els rastres del temps a partir de contextos amb una forta càrrega històrica i social. El seu treball interdisciplinari l'ha fet emprar multitud de tècniques i materials. Actualment, treballa amb la ceràmica com a mitjà per reflexionar sobre temes com el buit, la pèrdua, la fragilitat, la petjada humana. Aguilera ha fet exposicions tant a Espanya com a l'estranger. Membre del grup Schmalclub, va treballar sota la intenció de William Forthsyte i el teatre TAT a Frankfurt. Guanyadora de premis com la Biennal de Valls o la Fundació Art aids, recentment ha estat seleccionada als premis N.AC.E de ceràmica contemporània. Ha fet nombroses residències a l'estat espanyol i a l'estranger: les beques Agita, Grand, Residència a Künstlerhaus schloß Balmoral, Beca de creació artística Residència artística Projecte Nord/ Consell Nacional de la Cultura i les Arts, Regió del Desert d'Atacama Xile i al Centre Colombo Americà a Medellín, Colòmbia, Centre d'Art de les Rives, Saint Avertin, França entre d'altres. Actualment resideix i treballa a Frankfurt, Alemanya.

6.2.2. Residència de intercanvi amb La Chambre Blanche

En relació amb l'intercanvi amb el projecte La Chambre Blanche (Québec), la convocatòria permet seleccionar un projecte de recerca i creació artística en residència per fer la residència al llarg de dos mesos. Té lloc a l'estiu.

Vida Simon i Jack Stanley - *Carried Away* (juliol - agost 2022)

Carried Away és un projecte col·laboratiu en procés que se centra en el dibuix en viu, la improvisació i el paper de l'observador en el context de l'art d'acció. Aquesta pràctica uneix diverses disciplines -dibuix, joc d'objectes, escriptura, so, fotografia i vídeo- posant en primer pla els sentits (tacte, so, gest, ritme). Les seves instal·lacions-performances persistents es mouen entre la narració i l'abstracció i es basen en gran mesura en les ressonàncies metafòriques de materials elementals com ara el carbó fet a mà, la pedra, les verdures i l'aigua. Vida i Jack aborden aquesta residència com una oportunitat per endinsar-se en el ric patrimoni cultural i arqueològic de Girona, habitant emplaçaments de tota la ciutat (interiors i exteriors). Se senten especialment atrets pels contextos que actuen com a marcs o escenaris on explorar el moviment entre la teatralitat i allò quotidià. *Carried Away* s'ha presentat a CVAG, (Columbia Britànica, 2017), Galerie B-312 (Montreal, 2018), festival Ad ognuno la sua p'arte (Villatalla, Itàlia, 2018); Villa des arts, (Dakar, Senegal, 2019), La Chambre Blanche (Québec, 2020) i la Cinémathèque québécoise (Montreal, 2022). Al setembre faran una residència a At Home Gallery, una antiga sinagoga d'Eslovàquia.

6.2.3 Intercanvi de residència amb Rad'Art Project (Itàlia)

Pel que fa a l'intercanvi amb el projecte Rad'Art de l'Associazione Artéco (Itàlia), la convocatòria permet seleccionar un projecte de recerca i creació artística en residència per fer la residència al llarg d'un mes. La persona que viatja a Itàlia s'instal·la a la localitat italiana de San Romano de Mercato Saraceno – Ajuntament de la Província de Forlì-Cesena dins la regió d'Emilia-Romagna. Té lloc entre l'octubre i el novembre.

Residència Zhenru Liang (octubre 2022), *Construcció, destrucció i transformació*

La seva recerca es presenta com un espai de relacions temporals, entenent l'escultura com una obra oberta, temporal, humil però que constitueix un lloc de trobada, un lloc de relacions. Els projectes són espais recombinats, geomètrics, rectilinis, curvilinis, fràgils i precaris, com si fossin antimonuments, que ens retornin a la nostra dimensió humana més íntima i delicada. El fet d'habitar en aquest cas, no s'entén com el fet de viure en una casa sinó que és un espai que vol mantenir profundament el sentit simbòlic de l'habitar; allà on resideix un pensament o un sentiment. Després d'una sèrie d'experiments i realitzacions de tipus minimalístic, sorgeix el desig de realitzar, sempre utilitzant materials constructius i/o industrials, espais relacionals temporals de majors dimensions. En aquest cas, l'ús de les totxanes, un element clau en la construcció arquitectònica, vol relacionar l'espai artificial construït per l'home amb l'espai de la natura. El projecte que vol portar a terme a diferents espais i en continu moviment, posarà en evidència el seu caràcter nòmada. De fet, consisteix en una estructura temporal utilitzant simples totxanes constructives recolzades sobre el terra sense fonaments. Fonamentalment, en els seus projectes és tant important la interacció amb associacions i persones dels llocs on les porta a terme, com aconseguir el material en préstec o com a molt en lloguer, degut a la seva sensibilitat ecològica, ja que tot el que construeix després es desmunta i els materials tornen al propietari, deixant a tothom que hi assisteix o que participa en el treball, l'experiència viscuda. En aquesta ocasió, durant el període de residència, té la intenció de bastir les formes geomètriques que realitzarà utilitzant totxanes d'argila. Més enllà del fet de construir i desconstruir, proposa un tercer punt que considera molt important: es tracta de la "transformació" que encara esdevindrà més forta en tractar-se d'una acció efímera.

Zhenru Liang (Xina, 1994) es va graduar en pintura l'any 2017 de primer grau a l'Acadèmia de Belles Arts de Brera i l'any 2019 va obtenir la llicenciatura en escultura. El curs 2019/20 va treballar com a experta i ajudant de l'assignatura de tècniques de foneria a l'Acadèmia de Belles Arts de Brera. Des de 2017, és un de les fundadores de l'associació cultural artística sense ànim de lucre forME a Milà. Ha

curat el Projecte Educatiu de l'Acadèmia de Brera, el curs 2019/20, "El so del titani" i "Escultures Habitades". Col·labora amb diferents artistes en el projecte i creació d'esdeveniments artístics. Ara viu i treballa a Berlín. www.liangzhenru.com

6.2.4 Intercanvi de residència amb Lo Pati (Terres de l'Ebre)

Pel que fa a l'intercanvi amb Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre (Amposta), l'objecte d'aquest concurs és la selecció d'un projecte de recerca i creació artística en relació al paisatge natural de les Terres de l'Ebre per a l'adjudicació d'un contracte de serveis artístics de creació i desenvolupament del projecte seleccionat, amb l'objectiu de promoure la creació contemporània a la ciutat i en col·laboració amb Lo Pati, Centre d'Art de les Terres de l'Ebre en el projecte "Intervenció en relació a la natura i el paisatge", a través d'una estada creativa en modalitat d'artista resident d'un mes a la ciutat d'Amposta. Té lloc al novembre.

L'edició del 2022 s'ha vist suspesa per qüestions administratives, però el 2023 es recuperarà.

Les dues edicions anteriors les van ocupar les artistes **Mireia Ferron i Irena Visa**, que van protagonitzar l'exposició "**Variant Delta**" (Bòlit, gener-febrer 2022). Gràcies a aquesta convocatòria, Irena Visa va tancar una obra de deu anys, *Ha plogut o han regat* (2013-2022), que la Generalitat de Catalunya ha adquirit pel fons nacional d'art.

6.2.5 XVII Festival Inund'Art

Des de fa uns anys, el Bòlit col·labora amb el Festival Inund'Art.

L'any 2022 va acollir a Virginie Laidin (maig 2022) amb el projecte d'instal·lació "Nine", que segueix una recerca iniciada amb la sèrie de nou dibuixos "Call me Nine" exposada prèviament al Festival R-Cas de Perpinyà. Aquest treball qüestiona el futur del cos físic i intenta distingir, a través de tres aspectes fonamentals (cos, ment i llenguatge), què és el que constitueix essencialment un ésser humà. A través d'aquesta instal·lació, s'interessa de forma més precisa pel lloc i la forma del llenguatge dins la definició de la humanitat. Aquest projecte es materialitzarà en

forma de vuit siluetes en suspensió, de mida humana, de diferents formes i estatures, compostes per fulls de paper que prèviament hauran estat coberts amb inscripcions escrites extretes d'obres literàries de la seva elecció. Laidin és l'artista seleccionada com a Projecte Transfronterer, en col·laboració amb Agit'Hé i la Casa de la Generalitat a Perpinyà. Durant la seva estada a Girona, participarà en el Taller Art Dones Barri Vell Mercadal, en col·laboració amb el Centre Cívic i SBAS Barri Vell-Mercadal.

6.2.6 Festival Art i Gavarres

Des dels inicis del festival, el Bòlit col·labora amb el Festival Art & Gavarres, comissariat per Àngels Artigas i Oriol Granyer.

Art & Gavarres és un festival que parteix de la idea que l'art pot ser una eina que ens ajudi a reflexionar i a canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Relacionem art i natura per donar a conèixer aquest espai natural protegit i posar-lo en valor. Els/Les artistes participants creen durant una setmana obres in situ amb materials naturals. Les obres són visitables fins que la mateixa natura, amb el pas del temps, les esborri. En la 6a edició (2022), el Bòlit va col·laborar amb la residència artística de l'artista Víctor Masferrer.

Víctor Masferrer treballa en l'àmbit de l'escultura, la fotografia i el dibuix. La seva recerca està relacionada amb la llum i els processos perceptius, la fotografia experimental i les seves tecnologies, lligats a la geometria, l'espai i allò matèric. Li interessa la naturalesa de la forma i les formes de la naturalesa. Per aquesta residència, vinculada al festival Art & Gavarres, està desenvolupant un treball de fotografia del sòl i del subsòl, així com un estudi de senyalètica de grans infraestructures. El sòl és un teixit de relacions vives, que registra canvis en interacció amb el que passa a la superfície. El projecte utilitza la fotografia com a suport físic per a documentar aquests canvis, en interacció directa amb el sòl. Com ens relacionem, avui, amb el paisatge i la natura? Com es pot connectar, avui, el territori amb la fotografia? Com es pot connectar el paisatge antropofornitzat, amb la fotografia?"

Víctor Masferrer (Barcelona, 1980, fins ara resident a Girona). Graduat en Escultura a l'Escola Massana de Barcelona i llicenciat en Filosofia per la Universitat de Girona, finalitzant estudis a la Univeritat de Roma "La Sapienza". Combina el seu treball com escultor amb l'educació social. Treballa des de fa més de 10 anys amb joves, com a mediador social i dinamitzador de barris i actualment com a educador en un pis d'autonomia. Com artista desenvolupa des de fa anys una investigació relacionada amb la llum i els processos perceptius, la fotografia experimental i les seves tecnologies, lligats a la geometria i l'espai, així com una tasca docent relacionada amb l'estudi de la forma i de la natura. Ha participat en exposicions col·lectives i individuals i ha estat premiat amb diverses beques, mostrant el seu treball a La Capella (Barcelona), Espai d'Art Torre Muntadas (Barcelona) al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, al museu d'Història i a la Casa de Cultura de Girona, entre d'altres. Ha rebut beques com la d'Idensitat (Barcelona) o la beca per a joves artistes de la Fundació Fita (Girona). Ha realitzat residències a Itàlia i Salt (Rad-Art/Les Bernardes). Del 2014-16 vaig ser artista resident a La Volta per progressivament entrar a l'organització i la coordinació del projecte. Actualment, exposo de forma itinerant per les comarques gironines un projecte becat per la Diputació de Girona fins al 2018. www.victormasferrer.wordpress.com

6.2.7 Col·laboració amb l'espai nyamnyam de Mieres

Col·laboració amb una de les jornades del cicle "Si no vols pols no vinguis a l'era" que té lloc del maig al setembre a l'espai nyamnyam de Mieres.

El cicle "Si no vols pols no vinguis a l'era" es consolida en la seva quarta edició i es converteix en una cita imprescindible per als amants de la creació contemporània, el bon menjar i l'acció comunitària. Entre els mesos de maig i agost el mas que el col·lectiu nyamnyam té a Mieres (la Garrotxa) es va omplir de propostes artístiques i va donar espai i veu a multitud d'artistes de diverses disciplines.

Cadascun dels artistes participants va realitzar una residència de creació a Mieres, de manera que totes les propostes van estar vinculades al mas i al

territori, en un format que s'adapta al lloc, amb l'espai nyamnyam com a epicentre físic i artístic. Aquesta pràctica en context és el que fa realment irrepètible aquest cicle.

La programació es va estructurar al voltant d'una jornada que permet passar el dia gaudint de diverses propostes transdisciplinars, mostres escèniques, vermut a l'era amb els artistes, exposicions, concerts a l'ombra de la noguera, presentacions de publicacions, dinar a l'aire lliure, i un munt de propostes diferents que completen totes les jornades.

En l'edició del 2022 es va donar suport a dues residències, la de Laia Estruch i Nilo Gallego i es va itinerar una part de l'exposició produïda pel Bòlit, "Cap a les deus –una gramàtica fluvial-“.

Cotxa - Laia Estruch. Arts en viu. *Cotxa* és una cançó de 25 minuts que pren la forma de les tonades de les cançons de camp vinculades a la crida de l'aigua i de les veus dels ocells que viuen a la Garrotxa. La cançó parla de la vida d'una noia al camp en què Laia Estruch experimenta els límits de la improvisació de la veu i prova d'establir un diàleg amb les dones d'aigua tot desenterrant tons ancestrals i fent variacions vocals intentant imitar les veus dels ocells per a trobar veus intermitges, entre la veu humana i la veu animal. www.laiaestruch.com

Laia Estruch viu i treballa a Barcelona. És llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i ha cursat part dels seus estudis a la universitat The Cooper Union, Nova York, l'any 2010. La seva pràctica s'inscriu en el marc de la performance des d'on treballa amb la veu com a matèria prima, element vertebrador, dispositiu, i espai d'experimentació de les seves propostes artístiques. Els seus projectes articulen estratègies per fer audibles, a través de la veu, continguts textuais o gràfics procedents d'arxius diversos, per crear-ne de nous, a partir de la composició de partitures i l'enregistrament de so que es genera a l'hora d'oralitzar-los. Dels seus projectes seleccionats destaquen: *Serendipity*, Arts visuals 2011 (Sala d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya), *Jingle* (Espai Cub, BCN Producció 2011, La Capella), *En lloc d'actuar fabulo*, projecte deslocalitzat, presentat al teatre La Villarroel (BCN Producció 2012),

Moat, Artistas en Residència 2017 (La Casa Encendida i el CA2M). Ha presentat els seus projectes, entre altres llocs, al Macba, Rita McBride's Blind Dates (Barcelona, 2012), Fabra i Coats, This is Not an Art Show, Either (Barcelona, 2012-13), Demolden Video Project (Santander, 2013), JuneFirst gallery (Berlín, 2014) Fundació Antoni Tàpies, Interval, Accions sonores (Barcelona 2014-15), Galeria Sis, /fu:d/ (Sabadell 2015), Centro Parraga, Disfonías, (Murcia, 2016), Fundació Joan Miró (Barcelona, 2016), Arts Santa Mònica, Segueixi els rastres com si fós miop, Art Jove 2006-2016 (Barcelona, 2016), Antic Teatre, Moat (2016). Ha participat en el programa Escoles Magnet, dins del projecte educatiu del Macba, amb l' Escola Josep Maria de Segarra i l'Institut Moisès Broggi de Barcelona (2015). Ha realitzat Workshops per a professorat i per a públic en general, dins del programa educatiu del Macba (2016). Actualment participa en la 8a edició del programa Creadors En Residència als instituts de Barcelona amb l'institut Juan Manuel Zafra de Barcelona (2017). La seva obra es troba present en col·leccions privades i públiques, com la col·lecció del Banc Sabadell, la col·lecció del Centre d'Art Fundació Palau de Caldes d'Estrac i la col·lecció Patrim, de la Universitat de Belles Arts de Barcelona. www.laiaestruch.com

Orelles voladores - Nilo Gallego. Recorregut sonor. En Nilo Gallego escriu: 'Ha estat molt difícil prendre aquesta decisió degut a la importància i les grans expectatives que es tenien per a aquesta trobada. Després d'avaluar tota la situació juntament amb l'organització de nyamnyam i l'ajuntament, hem decidit que era el més assenyat arran dels infortunis que van precedir avui dia. Fins a l'instant que estic escrivint i publicant aquest text, el meu equipatge amb tot l'equipament tècnic, inclosa la gravadora TetsuoMK2, segueix sense aparèixer. Vam fer tot el possible amb el personal de l'aeroport de Mèxic i França, però no hi havia solució. Per tant, ens plantegem realitzar la residència de creació fent enregistraments de camp, edició, manipulació i difusió sonora sense aparells físics. Disculpin l'atreviment, ens veiem allà...' www.tea-tron.com/nilogallego

Nilo Gallego és músic. Realitza performances en les quals l'experimentació amb el so és el punt de partida. En els seus treballs, que sempre tenen un component lúdic,

busca la participació del públic i la interacció amb l'entorn i allò quotidià. Algunes de les seves performances han estat: “Pigmeus do Mondego” (acció sonora sobre el riu Mondego), “Amanecer desde Montolivert”, “Fuera de la fàbrica Beta”, “Felipe vuelve a casa con las ovejas sonando” (concert d’ovelles amb el pastor Felipe Quintana) o “Canción de éxito mundial”, etc. Ha treballat amb la companyia de teatre de carrer La Danaus, les coreògrafes Olga Mesa, Martine Pisani, Amalia Fernández, Marisa Amor i Elena Alonso, així com amb els directors de teatre contemporani Rodrigo García, Carlos San Martín i Tomás Aragay. Com a músic improvisador, ha compartit escenari amb músics o ballarines com Patricia Lamas, Africa Navarro, Chefa Alonso, Gunter Heinz, Vanesa Mackness i Wade Matthews. Ha format part de grups musicals com Dadajazz i Los Nadie. Imparteix tallers d’art sonor per a mainada i per a adults.

6.2.8 Col·laboració amb ARBAR. Centre d’Art i Cultura

El Bòlit, des de fa uns anys, col·labora en la cessió de material i en la difusió i comunicació amb ARBAR. Centre d’Art i Cultura, que el 2021 va guanyar un guardó en la primera edició dels premis Temps de les Arts. ARBAR ha sorgit amb el propòsit de fomentar la recerca, la difusió i l’exhibició dels treballs relacionats amb el patrimoni biocultural, històric, antropològic i artístic d’aquesta àrea geogràfica de Rodes. Els seus objectius són impulsar la investigació, l’exhibició, la difusió i la promoció d’aquetes pràctiques, fruit de l’observació, reflexió i conceptualització creativa de l’entorn.

7. IMPULS AL TALENT I PROJECTES EDUCATIUS

El Bòlit, Centre d’Art Contemporani. Girona ha inclòs, des dels seus inicis, una oferta variada de programes educatius destinats a infants, adolescents, famílies, professionals de l’art i públic en general. Conscients que aprendre és inherent a les experiències culturals de qualitat i que cal explicar l’art contemporani per tal de facilitar-ne la seva comprensió, el centre es proposa generar diferents activitats de manera estable i transversal a les exposicions, activitats i projectes dins la seva programació.

El centre compta amb diferents programes per impulsar la creació i el talent, tant des del punt de vista de les activitats que fomenten de forma directa els processos creatius, com aquells que ho fan de forma indirecta i a llarg termini a través de l'educació o la formació. Els principals programes d'impuls al talent són: el Bòlit Mentor, les residències creatives, els recursos educatius i el suport a la nova producció. A més a més, el Bòlit ha incorporat dos nous projectes aquest 2022, que són Segona residència i Nexes, destinats a menors de 12 anys, tant en l'ensenyament reglat (Nexes) com en el no reglat (Segona residència).

7.1 Activitats educatives per als més petits

7.1.1 Segona residència

L'estiu del 2022 hem començat el projecte "**Segona Residència**", un programa pilot de tallers d'art a dues places de Girona i una de Salt, places amb molta vida social. Durant l'estiu, moltes places es buiden perquè la gent se'n va de vacances a la Segona Residència. En alguns barris és així, però si passegem una mica veurem que n'hi ha d'altres a vessar, plenes de gent i xivarri, sobretot de mainada que ocupa i juga a l'espai públic. El títol també fa referència a les estades en residència que permeten als/a les artistes treballar en entorns allunyats del seu context. D'aquesta manera, "Segona Residència" transforma les places en espais de trobada i d'intercanvi entre artistes, infants i adolescents. El programa es realitza conjuntament amb l'associació cultural La Volta i amb les Bernardes de Salt. La primera edició ha tingut lloc el juliol 2022 a plaça del Pou Rodó del Barri Vell de Girona, amb els artistes Noemí Batllori i Andrés Siri que van dur a terme el projecte "El museu més petit del món"; a la plaça Empúries de Sant Narcís de Girona amb Marta R. Chust i Roc Domingo amb el projecte "Les normes del joc"; i a la plaça de la Llibertat de Salt amb La noia del monyo i Ayelén Salerno amb el projecte "Atracció turística". El projecte ha estat molt ben acollit i ha tingut una àmplia assistència i un alt grau de satisfacció per part dels seus participants.

Més informació. Àlbum fotogràfic de la primera edició:
<https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/albums/72177720300832323>

7.1.2 Nexes: Diguem-li paraigües

A l'octubre del 2022 hem començat un nou projecte, el “**Nexes**”, amb l'Escola Carme Auguet, una escola veïna del Bòlit de màxima complexitat: una residència de dos artistes al centre per formar els/les mestres i dinamitzar l'escola des del punt de vista dels/de les artistes, que serà un repte socioeducatiu. S'està treballant amb l'àrea d'educació de l'Ajuntament de Girona i està enfocat a la franja infantil. La coordinació del projecte va a càrrec del col·lectiu Cultural Rizoma de Celrà.

“Diguem-li paraigües” és un projecte pilot inscrit dins el programa “Nexes” de l'Ajuntament de Girona que proposa establir una relació continuada entre l'Escola Carme Auguet del barri de Pont Major i el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona. Es planteja el treball d'artistes amb l'alumnat de l'escola durant tres cursos escolars, així com una sèrie d'estratègies de mediació que han de permetre ampliar les metodologies i continguts que es despleguen a l'aula, entre el professorat i a la comunitat del barri, així com vincular el mateix barri al centre d'art contemporani de la ciutat. Per primera vegada, l'àrea d'educació de l'Ajuntament de Girona i el Bòlit treballaran junts en un projecte dirigit a les escoles.

Descripció del projecte

En primer lloc cal parlar de què és “Nexes”. Es tracta d'un programa impulsat des del Servei Municipal d'Educació per incorporar a les escoles públiques de la ciutat aprenentatges artístics, científics i literaris per millorar les oportunitats d'èxit escolar. És un projecte transversal que promou la col·laboració entre centres educatius de màxima complexitat amb un *partner* per desenvolupar projectes dins el currículum escolar al llarg del curs amb l'objectiu de fomentar l'èxit educatiu. El projecte “Nexes” respon a diferents marcs conceptuals, entre ells: la Llei d'Educació de Catalunya, la

Carta de Ciutats Educadores-Girona Ciutat Educadora, l'Aliança Educació 360, el Pla Equitat Girona o l'Adhesió al Pacte Nacional contra la Segregació Escolar de Catalunya. "Nexes" posa en contacte escoles i equipaments; amb els precedents del Museu del Cinema amb l'escola Àgora, l'Escola Municipal de Música Montsalvatge i l'escola Santa Eugènia i el Teatre Municipal i l'Institut Santa Eugènia, el Bòlit se suma al projecte Nexes amb l'escola Carme Auguet, un centre de màxima complexitat amb qui compartim barri.

Aquesta prova pilot porta el títol de "Diguem-li paraigües", i proposa establir una relació continuada entre l'Escola Carme Auguet del barri de Pont Major de Girona i el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona. El projecte serà conduït per les artistes Marta R Chust i Roc Domingo Puig, amb l'acompanyament de Cultural Rizoma i el suport del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i l'àrea d'educació de l'Ajuntament de Girona. L'estructura general del projecte –pensada per a ser desenvolupada al llarg de tres cursos escolars– proposa iniciar el primer any un treball regular amb els grups de 1r i 2n de Primària i incorporar algunes accions de caràcter més puntual amb el grup de P5. D'aquesta manera, les sessions es desenvoluparan de forma intercalada els dijous a la tarda, una setmana amb el grup de 1r i la següent amb el grup de 2n –i així successivament– i, pel que fa al grup de P5, es programarà una sessió mensual de treball que posarà en joc alguns dels continguts desplegats més àmpliament amb els altres dos grups. De cara als anys successius, la idea és donar continuïtat al treball acompanyant els mateixos grups al llarg del temps, de manera que, el darrer any de projecte s'estarà treballant amb 2n, 3r i 4t de Primària.

Quant a l'estructura general, es planteja un treball continuat a l'aula des de mitjans d'octubre fins a mitjans de maig; les sessions de treball s'inscriuran en el marc de les hores que l'escola dedica a projectes artístics i la interlocució directa al llarg del projecte serà amb les docents que configuren l'equip d'art de l'escola que, al mateix temps, són les tutores aquest primer any dels grups de P5, 1r i 2n de Primària. Al marge d'aquestes hores dedicades al treball específic per part de les artistes amb el

grup d'alumnes participants en el projecte, es reserven unes hores d'interlocució i treball amb l'equip d'art, per tal de poder articular les sessions i traslladar continguts que elles després s'encarregaran de compartir amb la resta de l'equip del claustre.

Pel que fa a la figura de la mediadora, al llarg del projecte s'encarregarà de la interlocució entre artistes, equip docent del centre, persones responsables del projecte "Nexes" de l'Ajuntament de Girona i Bòlit i, en un inici, acompanyarà a les artistes en algunes de les sessions de treball a l'aula. Paral·lelament al treball desenvolupat per les artistes amb el grup d'alumnes participants, l'equip de mediació dissenyarà propostes per vincular aquests continguts amb altres agents del barri, tant amb les famílies, a través de l'AFA de l'escola o del vincle amb projectes comunitaris com *Bambú* o *Espai Niu*, com amb la resta de la comunitat buscant la complicitat d'equipaments com el centre cívic del barri o la Biblioteca Just M. Casero. A banda, es dissenyarà conjuntament amb les artistes, les accions dirigides a l'equip docent del centre i les accions per vincular la comunitat escolar amb el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona.

Marta R. Chust i Roc Domingo Puig viuen a Girona i són una parella d'artistes que treballen conjuntament des de 2015. Els seus projectes artístics es mouen entre la creació i la investigació artística, i sorgeixen com a resposta a les condicions d'un context específic. A partir de les diferents realitats d'un lloc, posen en diàleg les contradiccions, les situacions enteses com a habituals i les identitats construïdes del marc on s'inscriuen. Per la seva banda, la mediació corre a càrrec de Cultural Rizoma, una cooperativa cultural que té llarga trajectòria de projectes comunitaris a la zona. En el marc del programa "Nexes", les artistes proposen treballar al voltant de les nocions de paisatge i territori, prestant especial atenció a les maneres com les persones entenem i ens relacionem amb l'entorn propi. Per exemple, allò que coneixem, o encara tenim per conèixer, del barri Pont Major, l'entorn del riu Ter i la ciutat de Girona, ens serveix per reflexionar sobre les formes d'habitar i representar el lloc que vivim, així com per orientar certes projeccions de futur. "Diguem-li paraigües" és una frase feta inventada que serveix per posar nom als primers

passos d'aquesta proposta. Una manera de referir-nos a quelcom que encara està per fer, per tant, no té forma i és difícil de saber. S'aprofita una paraula divertida o ben sonant per identificar-la provisionalment, fins a trobar-ne una de més pertinent, si és que existeix.

Objectius Nexes

- Fomentar i millorar l'èxit escolar de l'alumnat plantejant canvis metodològics de manera que promoguin la singularització dels centres amb la implicació de la comunitat educativa de cada centre.
- Singularitzar els centres educatius i millorar-ne el prestigi respecte el seu entorn més immediat a través de les sinèrgies generades amb el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona
- Millorar el prestigi dels centres educatius respecte el seu entorn més immediat i enfortir l'autoestima de la comunitat educativa
- Establir aliances amb agents externs per tal d'establir sinèrgies de prestigi i col·laboració dins i fora del centre educatiu.
- Crear nous entorns d'aprenentatge d'experiències i familiaritzar els alumnes i les famílies amb la vida cultural de la ciutat.
- Millorar l'atenció, l'equitat educativa, la cohesió social, la qualitat educativa i el treball a les aules en una escola de màxima complexitat i en un dels barris de la perifèria de Girona.
- Afavorir el treball en equip, tan del propi centre educatiu com de l'entorn.

Equip

Cultural Rizoma és una cooperativa que té cura de projectes centrats en la investigació, la producció, la mediació i la difusió de la cultura i la creació contemporània. Fundada l'any 2017 per Rita Andreu Vaquer i Olga Taravilla Baquero, l'estiu de 2018 obre un espai al municipi de Celrà (Girona) que funciona com a oficina de producció de projectes i com a espai de creació, producció i exhibició de propostes vinculades a les pràctiques artístiques contemporànies. En la seva pràctica, formulen projectes o situacions a través de les quals creen espais de

relació intermedis, de contacte, de fricció o de contagi -amb i entre- les diferents persones, comunitats, públics i xarxes amb les quals es relacionen. Treballen posant en joc qüestions vinculades amb la cultura, el pensament i la creació contemporània, entenent-les com a eines que els permeten construir una aproximació i un posicionament crític envers la realitat actual.

Pel que fa a l'àmbit de l'educació i la mediació, han portat a terme diferents projectes entre els quals destaca 'Plantar maduixes' un programa que s'està executant des del curs escolar 2018–2019 i que s'articula a partir d'una sèrie de sessions de treball desenvolupades amb grups de famílies vinculades a les escoles del barri de Pont Major de Girona i del municipi de Celrà, a través de les quals es busca apropar les pràctiques artístiques contemporànies, entenent-les com a eines que ens permeten pensar i experimentar la nostra relació amb els altres i amb l'entorn. El programa se serveix en cada edició d'uns eixos temàtics que possibiliten la presentació i posada en joc de propostes d'artistes contemporanis i l'experimentació i creació per part de les famílies d'un seguit de produccions en consonància.

Més informació: <https://www.culturalrizoma.com/>

Roc Domingo (Lleida, 1992) és tècnic superior en Disseny i Il·lustració per l'Escola Municipal de Lleida, graduat en Belles Arts i màster de Formació del Professorat de Secundària per la Universitat de Barcelona.

Més informació: <https://jiser.org/artist/roc-domingo/>

Marta Rosell Chust (Barcelona, 1995) és artista i educadora. Graduada en Belles arts (UB), màster en Antropologia i Etnografia (UB) i màster de Formació del Professorat de Secundària.

Més informació: <https://martarosellchust.com/about>

Com a col·lectiu duen a terme diferents projectes de manera conjunta des de l'any 2015. Els seus projectes artístics es generen com a resposta i procés de

recerca. A partir de les diferents realitats d'un context, posen en diàleg les contradiccions, les situacions enteses com a habituals, les identitats construïdes del marc on s'inscriuen, així com d'altres qüestions que els travessen de manera col·lectiva: el lloc on viuen arran de l'inici de l'estat d'alarma, les vies de comunicació i la producció i contemplació del paisatge sobre el territori. Han realitzat residències artístiques a Casa Tres Patios (Medellín, Colòmbia) amb el suport de la Sala d'Art Jove (Barcelona), a Rad'Art (Itàlia), al projecte educatiu Bòlit Mentor (Girona), Konvent.0 i a Experimentem amb l'Art (Barcelona).

Persones destinatàries

Tres grups classe (15 11 alumnes, 1er 14 alumnes, 2n 13 alumnes), malgrat que el Carme Auguet és una escola petita d'una sola línia i el projecte té, com un dels objectius, incidir en tota l'escola de forma transversal (104 alumnes). El col·lectiu del professorat també és un dels col·lectius principals: 17 professors. Així mateix, cal comptar amb les famílies com a usuàries del projecte i els equipaments del barri amb qui es pretén col·laborar: 65 famílies.

Descripció de la implicació del programa amb l'entorn, treball en xarxa, col·laboració amb la comunitat, teixit associatiu i altres agents del territori

El projecte està finançat per l'àrea d'educació de l'Ajuntament de Girona i el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona. És important subratllar aquesta col·laboració entre àrees de l'Ajuntament. A més a més, compta amb els agents principals, el Col·legi Carme Auguet, la cooperativa Cultural Rizoma a la mediació i les artistes Marta Chust i Roc Domingo. El projecte també va dirigit a altres agents del barri, com són les pròpies famílies a través de l'AFA de l'escola o els projectes comunitaris *Bambú* (projecte que acull famílies derivades de serveis socials amb l'objectiu de dotar d'eines a les mares per gestionar les primeres etapes de criança) i *Espai Niu* (projecte dirigit només a les mares de l'escola per tal d'establir-se com a punt de trobada on es puguin compartir problemes i reptes vinculats amb la criança, l'escola o el territori). El projecte "Nexes" també busca la complicitat d'equipaments com el centre cívic de Pont Major o la Biblioteca Just M. Casero.

7.2 BÒLIT MENTOR

Bòlit Mentor és un projecte que combina educació i creativitat amb un programa basat en l'experiència i que va començar el 2012 amb l'objectiu d'establir una connexió futura i fructífera entre les escoles i els centres de producció cultural i artística de la ciutat i el territori. Aquesta activitat educativa consisteix a introduir artistes visuals en centres d'ensenyament secundari per desenvolupar un projecte creatiu juntament amb els/les estudiants (a través de tallers, conferències i altres activitats). El/La comissari/ària realitza l'acompanyament integral de l'experiència, essent mentor/a dels/de les artistes, mediant entre el centre d'art i els centres educatius, entre la proposta artística i el públic.

Els instituts participen posant a disposició les seves instal·lacions, mentre que els/les artistes reben suport financer, de manera que puguin dedicar-se al projecte, que, sota la supervisió del/la comissari/ària culminarà en una presentació pública dels resultats en format expositiu. Seguint amb la seva vocació de construir discurs, vincles i diàleg amb el seu context, el Bòlit pren l'educació com un dels àmbits des d'on actuar i treballar pel foment de nous públics i de la pràctica de la creativitat, en el si de la societat.

Projecte amb la col·laboració dels Instituts d'Educació Secundària Santiago Sobrequés i Carles Rahola de Girona, Josep Brugulat de Banyoles i Castell d'Estela d'Amer.

Objectius Bòlit Mentor

- Transformar els currículums dels centres des de les pràctiques artístiques i el creixement de nous projectes.
- Enfortir l'autoestima de la comunitat educativa, a través d'accions que ampliïn el treball desenvolupat al centre en relació amb altres agents de l'entorn de les escoles.

- Crear nous entorns d'aprenentatge d'experiències i familiaritzar l'alumnat amb les pràctiques artístiques.
- Fomentar i millorar l'èxit escolar de l'alumnat i enfortir la seva autoestima, plantejant canvis metodològics a través de l'art.
- Que l'alumnat adquireixi eines, habilitats, competències i coneixements vinculats amb l'art i les humanitats.
- Reforçar les experiències positives dins l'aula i empoderar l'alumnat a diferents nivells, tant a un nivell sensible, com intel·lectual, com moral tot reforçant tant el seu judici crític com l'analític.
- Millorar l'atenció, l'equitat educativa, la cohesió social, la qualitat educativa i el treball a les aules.
- Afavorir el treball en equip, tant del propi centre educatiu com de l'entorn.

Edicions i projectes

Aquest 2022 hem conclòs el projecte "Dins i fora", comissariat per Montserrat Moliner i hem començat el projecte "Allà on es recolzen les imatges", comissariat per Marta Dahó, que ha estat la guanyadora de la convocatòria pública 2022.

Edició tardor 2022-juny 2023

Amb el títol de '**On es recolzen les imatges**' i el comissariat de Marta Dahó, els/les artistes Erik Estany Tigerström, Núria Nia, Roc Herms i Bárbara Sánchez Barroso plantejaran processos creatius i dinàmiques de treball interdisciplinar que permeten explorar la dimensió material de les imatges i abordar processos de reflexió en relació als automatismes que marquen la seva producció amb el propòsit de repensar, des de la pràctica artística, els vincles entre cossos i dispositius, entre imatges i territoris.

Equip

Marta Dahó (Milà, 1969). És comissària d'exposicions amb una trajectòria marcada pel seu interès per les pràctiques fotogràfiques. És Doctora en Història de l'Art i Màster en Estudis Avançats en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona. Des

del 1995 ha treballat per a institucions de prestigi internacional. Entre els seus projectes curatorials recents destaquen les exposicions dedicades a l'obra de Guido Guidi (*Da zero*, Virreina, Centre de la Imatge, Barcelona, 2021), *Fotografies com a espai públic. Col·lecció Nacional de fotografia de la Generalitat de Catalunya* (Arts Santa Mònica, Barcelona i Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, 2018-2017), com també les retrospectives dedicades als artistes: Bleda i Rosa (2022), Stephen Shore (2014) i Graciela Iturbide (2009), comissariades per la Fundació Mapfre, institució per la qual també ha editat el llibre *Fotografía i exposición. Saberes cruzados* (2022). Entre el 2019 i 2020 va col·laborar amb la Fundació "La Caixa" en l'exposició *Càmera i Ciutat. La vida urbana en la fotografia i el cinema* (Caixaforum Barcelona-Madrid i Palma de Mallorca) i el 2019 va co-comisariar l'exposició *Setze barris. Mil Ciutats*, El Borsí (2019) per a l'Ajuntament de Barcelona. A banda de la seva tasca curatorial ha escrit nombrosos assajos i articles per a nombrosos catàlegs d'exposició i de revistes. Des del 2006 compagina el comissariat amb la docència (Idep, Elisava, UPV i UNIR).

Erik Estany (Celrà, 1982). Utilitza la fotografia com una eina per pensar en el propi mitjà fotogràfic i en la seva relació amb el llenguatge. El seu treball reflexiona sobre l'agència de les imatges en l'actualitat, l'estructura ideològica de la tecnologia per on operen aquestes imatges, i les implicacions de la seva centralitat a les nostres vides. Últimes exposicions:

- 2019 Photogenic Festival (Barcelona)
- 2019 513 m2, Nau Bòstik (Barcelona)
- 2020 Fotolimo, Festival transfronterer de fotografia (Portbou)
- 2020 Sala Cava de Can Basté [individual] (Barcelona)
- 2020 Art Foto BCN (Barcelona)
- 2021 FineArt Photography Festival (Igualada)

Més informació: www.erikestany.com

Roc Herms (Barcelona, 1978)

Treballa com a freelance al món del disseny, la fotografia publicitària i el fotoperiodisme. Va començar a treballar a l'agència de publicitat DDB Barcelona (2004-2007) per després començar una carrera com a fotògraf. L'any 2009 va guanyar el premi "Hey, hot shot!" de la Galeria Jen Beckman de Nova York. El 2013 va exposar el projecte "Postcards from Home" a l'exposició "From Here On. La postfotografia a l'era d'Internet i la telefonia mòbil" al centre Arts Santa Mònica. També, el 2014 va presentar l'exposició "A cop d'ull, cultura visual fotogràfica recent a Barcelona" a la Virreina i va participar amb la instal·lació "Desktop Portraits" a l'exposició Fotografia 2.0 comissariada per Joan Fontcuberta a la secció oficial Photoespaña al Cercle de Belles Arts de Madrid. Ha descobert com aprendre a través de la fotografia, aconseguint unir-hi el seu interès per Internet, els videojocs i el procés de digitalització que està patint l'espècie humana. Postcards From Home i <YO><YO><YO>", els seus dos projectes més extensos publicats en forma de llibre, intenten posar llum sobre la vida que vivim dins de l'ordinador. "Fer Pantallazo" és un diari íntim a base de screenshots (un procés de captura que acabarà entenent com la digitalització definitiva de l'acte fotogràfic) amb què documenta el dia a dia davant de la pantalla. Els seus treballs han estat exposats a "From Here On" (Centre d'Arts Santa Mònica, Barcelona) i "Fotografia 2.0" (Circle de Belles Arts, Madrid) curades per Joan Fontcuberta, així com al Noorderlicht Photo Festival (Holanda), el Platine Festival (Alemanya), el Fotomuseum Winterthur (Suïssa), el Hammer Museum (Estats Units), el Centre de Cultura Contemporània (Barcelona) o les rencontres d'Arlés (França).

Núria Nia (Barcelona, 1986). Graduada en Cinema i Nous Mitjans Audiovisuals per la Universitat de Barcelona (ESCAC) i Màster en Comissariat d'Art Digital per la Universitat ESDI / Ramon Llull, treballa principalment des del mitjà audiovisual en combinació amb altres formes artístiques com els entorns transmèdia, la performance o la instal·lació activant les possibilitats de la mixtura de contextos i pràctiques diverses que nodreixen investigacions sobre temes com els cossos

digitals, el treball digital, la imatge-pantalla i el pensament col·lectiu. El “cos mòbil”, ubic i hiperconnectat, és un dels eixos de la seva pràctica actual amb què ha investigat a La Fàbrica i el Cos (Beca Unzip 2020) sobre la digitalització del treball, i amb Cos Satel·lital (Sisena Beca de Recerca Artística Fundació Banc Sabadell – Hangar) sobre dades i cossos, juntament amb Citlali Hernández. La seva darrera exposició individual ha estat “Orientar-se a la foscor més absoluta”, sobre la sobreproducció d’Internet, duta a terme amb la producció de Cultural Rizoma. Núria Nia és cofundadora i participant del col·lectiu d’artistes digitals Matics Barcelona, residents a Hangar. El 2013 va fundar lapanoràmica.cat, des d’on dirigeix peces audiovisuals per a l’art, l’educació i la cultura combinant la pràctica artística amb la producció i la realització audiovisual, el comissariat i la docència en diferents institucions i universitats en relació amb els entorns de l’Art Digital, l’audiovisual i les eines transmèdia.

Últimes exposicions:

- 2022 Orientar-se en la foscor més absoluta, a Cultural Rizoma, Girona
 - Cos Satel·lital a Hangar amb Citlali Hernández, mostra i performances
 - Performance Chroma River a Hamney Gallery
- 2021 Algorithms, not words, a “La Xarxa és Nostra” Exposició, Barcelona
 - Òrbita #2 Performance, a Festival Loop, Macba, Barcelona
 - Òrbita #1 Performance, a Festival ECOSS, Fabra i Coats, Barcelona
- 2020 Òrbita #0 Performance, a “Wikimarató Feminista”, Konvent Berga
 - La Fàbrica i el Cos Exposició a El Prat de Llobregat UNZIP
 - La Fàbrica i el Cos, Performance, al Konvent Berga
 - Ruina susurra tag, a “Recreando ruinas” Exposició, La Escocesa, Barcelona
 - Cables Perduts, Exposició a L'Estruch Sabadell, a Rubí, al Festival Vilart i diversos centres cívics de Catalunya

Més informació: www.nuriania.com

Bàrbara Sánchez Barroso (Lleida, 1987). Artista visual, treballa principalment amb imatges en moviment i video-instal·lacions. Va estudiar Belles Arts, Comunicació Audiovisual i Teoria de la Literatura a la Universitat de Barcelona. Té un Màster en Investigació Artística per la Malmö Art Academy de la Universitat de Lund, a Suècia, i un postgrau per l'HISK (Hoger Instituut Voor Schone Kunsten), a Bèlgica. Els seus vídeos formen part de les col·leccions de la Fundació Han Nefkens i de la Fundació Naturgy. Ha treballat com a professora associada a la Universitat de Barcelona.

Últimes exposicions:

- 2022 *BIAM, Biennial d'Art de la Ciutat d'Ampostà*, Centre Lo Pati, Tarragona
Shhh... Maya Deren, chamber films, Chiquita Room Gallery, Barcelona
Loop Festival, Centre Excursionista de Catalunya, Barcelona
Sylva, IUAV, Universitat de Venècia, Itàlia
MFA in Artistic Research show, IAC, Inter Arts Centre, Malmö, Suècia
- 2021 *My problem is a problem of a woman*, WY Gallery, Łódź, Polònia
Mostra viva de la Mediterrània, Octubre Centre de Cultura Contemporània, València
Cicle Accions a la natura, Centre ARBAR, La Vall de Santa Creu, Girona
<eye-framing=OM7>, On Mediation/7, La Capella, exposició online
- 2019 *An Island of Multiple Bridges*, Coupure Rechts 310, Gent, Bèlgica
The Word for World is Forest, Espai Souvenir-Loop Festival, Barcelona (individual)
Why did you come to Taiwan?, MoCA Taipei, Taiwan
At the Fringes of Identity, Museo Storico della Città di Lecce, Lecce, Itàlia
At the Fringes of Identity, Museo d'arte contemporanea, Lissone, Itàlia

Failures of Cohabitation, MHKA, Antwerp Art Weekend, Antwerp, Bèlgica

Més informació: <https://barbarawong.info>

Edició novembre 2021-octubre 2022

El projecte guanyador de l'edició 2021-2022, va ser "Dins i fora", comissariat per Montserrat Moliner i que comptava amb els artistes Aleix Font, Paula Clay, Nicolás Saganías i Helena Roig i els instituts Sobrequés i Carles Rahola de Girona, Castell Estela d'Amer i Josep Brugulat de Banyoles. L'exposició ha posat el focus en la relació que estableixen els i les estudiants que hi han participat, amb l'espai públic, tant físic com digital, i ha reflexionat sobre com se situa l'individu dins d'una societat, posant en evidència que les normes de convivència no estan actualitzades als temps complexos que vivim, que succeeix en el fet de transitar del dins i el fora, com es genera aquest trànsit i sota quines normes escrites (contracte social), i costums no escrites, ens relacionem. D'aquesta manera, els i les artistes han treballat a les aules, des del muralisme (Aleix Font), la fotografia documental (Helena Roig), l'art electrònic i sonor (Nicolás Saganías), i l'art tèxtil (Paula Clay), generant un itinerari de peces per visibilitzar la necessitat d'evidenciar com els i les estudiants se senten part o no de les decisions que es prenen davant d'una cadena d'esdeveniments determinada. Per mostrar com entenen el seu entorn més immediat de relacions, raonant com operen i com ens marquen habitar i transitar per aquests espais, tot generant un debat sobre el valor del col·lectiu i la importància dels joves en la construcció de la societat. Destriar el trànsit entre el dins i el fora està cobert de matisos que en la majoria de les ocasions no sabem discernir ni percebre.

Enllaç a la galeria fotogràfica de la inauguració del 2022:

<https://www.flickr.com/photos/bolitagirona/albums/72177720302105643>

Persones destinatàries del projecte anual

Aquest projecte té com a persones destinatàries, en primer lloc, l'alumnat dels quatre instituts (1 grup classe per institut, $25 \times 4 = 100$ alumnes). També es dirigeix a la comunitat de professors (12 professors) i a estudiants, artistes i públic general amb les dues exposicions que passen per Girona i Santa Coloma de Farners. La mitjana de visitants de les exposicions i activitats, és de 800-1.000 persones comptant els dos espais.

Descripció de la implicació del programa amb l'entorn, treball en xarxa, col·laboració amb la comunitat, teixit associatiu i altres agents del territori

Aquest projecte compleix amb una funció territorial molt clara, ja que es dirigeix, no només als instituts de Girona (Sobrequés i Carles Rahola), sinó també d'Amer (Castell d'Estela) i de Banyoles (Josep Brugulat). Cal afegir que dos d'aquests instituts, en concret el Sobrequés i el Castell d'Estela, són dos instituts que tenen batxillerat artístic, de tal manera que la participació en aquest projecte els dota de prestigi en el seu propi currículum específic. Comptar amb La Casa de la Paraula de Santa Coloma de Farners a nivell de visibilització dels resultats de les residències artístiques és clau per ampliar l'impacte territorial. A més a més, enguany hi ha altres municipis que han mostrat interès en itinerar el resultat de les residències. També existeix una relació clara amb altres agents culturals de la ciutat, per exemple, el projecte guanyador de l'edició del 2021-22 compta amb quatre artistes que en algun moment havien format part de la comunitat de La Volta, o, l'any passat, les comissàries estaven vinculades a l'espai Cultural Rizoma de Celrà i uns dels artistes eren els responsables de l'espai nyamnyam de Mieres.

Això és així perquè el Bòlit Mentor és un projecte que podríem anomenar articulador, amb objectius transversals i que demana un component relacional molt explícit, de tal manera que la gent que hi participa, sovint coneix o forma part del territori d'alguna manera.

7.3 Recursos educatius

7.3.1 Entra al Bòlit!

A qui s'adreça: segon cicle d'Educació Secundària Obligatòria i batxillerat

Durada: 1h

Nombre d'alumnes per grup: grup/classe

Lloc: Bòlit_PouRodó

Preu: gratuït

L'art contemporani parla de nosaltres i del nostre entorn. L'art posa en diàleg l'estètica i la política, la bellesa i l'horror, i les seves eines van des dels conceptes i les idees, fins a les emocions, passant per aspectes més sensitius o perceptius. L'art és un lloc privilegiat per a la contemplació i el pensament en un present on tot va tan ràpidament que sovint tenim la sensació que no podem entendre què ens està passant a nosaltres i als altres. Aquesta activitat consisteix en una visita a una de les exposicions del centre i en un debat posterior a partir de les reflexions que generin els continguts.

Objectius

- Introduir els/les joves a l'art contemporani.
- Aprendre a tenir una mirada crítica davant qualsevol exposició o instal·lació artística.
- Afavorir el coneixement de diferents disciplines artístiques contemporànies: fotografia, performance, videoart, escultura...
- Traslladar tot el que l'art ens ofereix (idees, judicis, impressions, imatges, tècniques o processos) al dia a dia dels estudiants, és a dir, a l'escola, als entorns socials i familiars.
- Relacionar l'obra amb el context, és a dir, entendre que l'artista està condicionat per l'entorn: canvis socials, ideologies, llegendes de ciutat, etc. Pensem que

sense saber aquestes característiques no es pot entendre totalment l'obra d'un autor.

- Valorar la riquesa cultural, la diferència i la creativitat per entendre que és un fet positiu i convenient apostar per qualitats intangibles i característiques més humanes, expressives, habilitats, etc.
- Despertar l'interès en l'art contemporani i les noves tecnologies, amb la col·laboració d'un artista jove, proper a l'edat dels alumnes.
- Utilitzar les noves tecnologies per fer recerca.

Equip: personal del Bòlit.

7.3.2 Girona de la mà de... L'art urbà

A qui s'adreça: segon cicle d'Educació Secundària Obligatòria i batxillerat

Durada: 1h30min.

Nombre d'alumnes per grup: grup/classe

Lloc: Espais públics de la ciutat

Preu: 75€ per grup/classe

L'activitat és un itinerari per a centres educatius a partir d'alguns dels graffitis que es troben als carrers de Girona i que s'han realitzat en el marc del Festival Milestone. Amb aquesta activitat es volen treballar els valors d'innovació, creativitat i respecte per l'entorn. El grup de la classe és rebut per un monitor/a que, amb l'ajuda d'una tauleta, fa una petita introducció del què és l'art dels graffitis i els presenta amb imatges, els treballs que els artistes que van participar en el projecte Milestone han fet arreu del món. A continuació, els condueix pels diferents indrets de la ciutat on hi ha les obres pictòriques (grafits) per fer una petita explicació de cadascuna. D'aquesta manera, els/les alumnes podran observar les diferents mides, colors, estils... que poden fer servir els/les artistes i

que l'art urbà pot incloure. Finalment, per tal que l'alumnat pugui treballar la informació rebuda, podran fer a l'aula unes fitxes de treball que, juntament amb el dossier "Girona, de la mà de... l'art urbà (graffiti)" es pot descarregar de la web del Bòlit.

7.4 Impuls a la creació, a la producció i a la compra d'obra

7.4.1 Compra d'obra

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, contribueix a la creació i producció d'obres noves a través dels encàrrecs que realitza amb les seves exposicions i amb les residències. En la convocatòria del 2022 se'n van presentar quasi 400, de les quals 43 van ser adquirides. D'aquestes, 3 són produccions del Bòlit. Els diners de la compra van directament als/a les artistes, de tal manera que suposa un suport directe a la creació i producció d'obra. Les peces que han estat comprades a la convocatòria del 2022, són:

cabosanroque, "Petrotuning" (2021, instal·lació sonora i plàstica)

Petrotuning indaga sobre l'Auto-Tune, un efecte digital que s'utilitza per modificar la tonalitat de la veu i que s'ha convertit en una de les principals senyes sonores del trap i altres subgèneres de la música urbana contemporània. Aquest efecte, del qual es deriva una forma de performativitat vocal radicalment nova, manté una insospitada relació amb el petroli. Andy Hildebrand va inventar l'Auto-Tune a finals de la dècada dels noranta, aplicant els coneixements que havia adquirit com a especialista en tècniques de prospecció geofísica per a la indústria petroquímica. Mitjançant l'ús d'explosius i micròfons subterranis, Hildebrand podia determinar la ubicació dels jaciments de petroli i el lloc exacte on calia perforar per procedir a l'extracció. Partint d'aquesta curiosa relació genealògica entre l'Auto-Tune i el petroli, la instal·lació *Petrotuning* examina la dimensió sonora i eroticosensual de la petromasculinitat. Tant l'automòbil com la motocicleta han participat tradicionalment d'un imaginari eminentment masculí en què el vehicle es converteix en un apèndix mecànic del cos del conductor. Els dipòsits de benzina i els tubs d'escapament que

formen part de l'obra *Petrotuning* recorden les formes voluptuoses dels òrgans sexuals i, al seu torn, suggereixen el caràcter sagrat de les relíquies i les icones religioses. Aquesta ambigüitat formal i iconogràfica reforça la inquietant dimensió sonora d'aquesta instal·lació, inspirada tant pels codis de la música sacra com per la malenconia pròpia de certes músiques urbanes.

Job Ramos, “A la intempèrie” (2021, 29', vídeo i fotografia)

Una producció del Bòlit amb el suport de beques KREAS i Sismògraf. *A la intempèrie* és un procés de recerca artística en el que s'hi superposen estratègies de treball pròpies de l'antropologia visual i les intervencions *site-specific*. Aquesta recerca es centra en l'anàlisi d'una problemàtica concreta, situada. Realitzar un seguiment a un grup de biòlegs i experts que treballen per evitar l'extinció del cranc de riu europeu davant l'amenaça d'una espècie invasora, el cranc americà. Analitzant a partir d'aquest cas d'estudi, les relacions que s'estableixen naturaleses humanes i no humanes. Aquest grup de treball té seu a la piscifactoria del Molí (La Moixina) que opera com a “Centre per a la reproducció del cranc de riu”, per a la posterior reintroducció en l'hàbitat natural. És del seguiment de l'activitat diària de la piscifactoria i del seu entorn, on es situa i s'inicia el present procés de recerca.

Irena Visa, “Ha plogut o han regat” (2013-2021, sèrie fotogràfica)

El relat que presenta Irena Visa a *Ha plogut o han regat* és un clar exemple de la seva pràctica artística i de recerca: a partir de l'observació d'un indici, desenvolupa un projecte ple d'hipòtesis. Els indicis, segons la teoria triàdica del signe elaborada pel filòsof Charles Sanders Peirce, són una part del triangle de coneixement. Aquesta tríada està formada pel signe, l'objecte del signe i l'intèrpret. Peirce va introduir la idea de *representamen* en el signe, ja que per ell els signes no tenen una relació material amb els objectes sinó una relació significativa o de pensament. Els intèrprets són portadors d'interpretacions. El signe activa aquestes interpretacions, crea alguna cosa en la ment de l'intèrpret i genera una idea de caràcter hipotètic.

D'aquesta manera, a partir de petites accions efímeres, Visa documenta aquests petits gestos que desconnecten un signe/indici del seu *representamen* habitual, per evidenciar el caràcter hipotètic que tenen aquests signes en relació a la nostra experiència prèvia. Per a l'execució d'aquest treball cal entendre bé el funcionament d'aquests indicis, ja que només tenint una experiència prèvia de com funcionen podem establir hipòtesis del que signifiquen. Quan al sortir del cinema, per exemple, veiem el terra del carrer moll apareix el dubte: ha plogut o han regat? Irena Visa ha realitzat des de l'any 2013 aquestes accions en indrets on ha viscut o on ha passat estones llargues. Després d'una estada d'un mes durant el novembre de 2021 a la residència de Lo Pati, a la pedania de Balada a les Terres de l'Ebre, va desenvolupar més accions d'aquest projecte i va ser a arrel d'aquesta estada que va sortir la proposta de poder-ne fer una exposició al Bòlit. En aquesta exposició, a banda de les 10 fotografies que documentaven algunes d'aquestes accions, l'artista va presentar-hi dues accions més específicament per a l'espai d'exposició del Bòlit_LaRambla: una taca a la paret feta per un moble que no existeix i un pilonet de serradures sense gotera.

7.4.2 Altres obres de nova creació

Aquest 2022, el Bòlit ha contribuït a la producció d'obres noves fomentant el talent, de vegades més jove, de vegades impulsant la creació per part d'artistes que, tot i no ser joves, són emergents; de vegades donant continuïtat a trajectòries ja consolidades. Pel que fa a les obres de nova producció, a "Cap a les deus una gramàtica fluvial" (tardor 2021-gener 2022) hi havia "Deixar-te córrer" d'Anna Dot (Vic, 1991), "Au bord du fleuve" de Christophe Farnarier (Marsella, 1963), "A la inempèrie" de Job Ramos (Olot, 1973), "Passera" i "A contracorrent, promeses i contradiccions d'un esquinç temporal" de Jordi Mitjà (Figueres, 1970), i l'actuació de Perejaume (Sant Pol, 1957) i Arnau Obiols (La Seu, 1985).

"Variant Delta" (gener-febrer 2022) va acollir l'obra nova "Ha plogut o han regat" d'Irena Visa (Banyoles, 1985) i l'obra nova "Espècie introduïda" de Mireia Ferron (Malgrat de Mar, 1988) i una col·laboració conjunta entre les dues titulada

“Domesticar l’espai”. “Variant Delta” va ser possible gràcies a les residències artístiques d’intercanvi amb Lo Pati. Centre d’Art de les Terres de l’Ebre (Amposta) i ha donat com a resultat, no només l’exposició, sinó també la compra de la sèrie fotogràfica “Ha plogut o han regat” d’Irena Visa per part de la Generalitat de Catalunya.

Ona Balló (Barcelona, 1993) va ser l’encarregada de comissariar el díptic “Gosar poder” i “Acció Santos” (2022), dedicat a la relació Santos-Portabella i Lacuesta-Portabella. El díptic tenia el seu germen en un treball de fi de grau a la Universitat Pompeu Fabra.

Per la seva banda, “Narcohumanisme, farmàcies i estupefaents en les pràctiques artístiques contemporànies” (2022) va estar comissariada per Núria Gòmez Gabriel (Barcelona, 1987) i Eloy Fernández-Porta (Barcelona, 1974) i comptava amb obres d’artistes d’edats molt diferents, tot i que no totes eren de nova producció.

“Insectòdrom” (2022) va ajuntar a Eduard Pou (Barcelona, 1981), Sara Fontán (Vigo, 1979) i Agostina Laurenzano (1994, Buenos Aires) per a crear quatre peces noves: “Plaga”, “El traje le queda pequeño”, “Rastros de metamorfosis” i “Pupa reina”.

Per a “Biennal 2064” (2022) es van crear peces noves per a una exposició en coproducció amb la Virreina Centre de la imatge (Barcelona) i el Centre de Cultura Contemporània del Carme de València, però a mans de comissaris de trajectòria (Jorge Luis Marzo, Arturo ‘Fito’ Rodríguez i Roc Albalat) i artistes ja reconeguts com María Cañas, Julia Montilla, Roc Parés, Núria Giménez Lorang, Diego Díaz, Clara Boj o Taller Estampa.

A “Parar taula” (2022), es va voler ajuntar a dues artistes de generacions molt diferents com Tura Sanglas (Ordis, 1992) i Isabel Banal (Olot, 1963), per a obres de nova creació com “Muda”, “Llengua paterna” (per part de Sanglas) i “sobretaula”, “pedra filosofal” o “s.t. (díptic de la pedra i el pa I i II)”, per part de Banal.

Acompanyant “Els desconeguts de sempre”, hi ha “Una mamá de un millón”, una vídeo-instal·lació de Sofya Giménez (Saragossa, 1996), que va començar essent un treball de fi de grau de la Universitat de Barcelona de Belles Arts titulat “Archivo

Dysfuncional” i que ha acabat al Bòlit. A “Els desconeguts de sempre” també hi havia una obra nova de Tere Recarens (Arbúcies, 1967), “El Taranto” i una altra de Lurdes Basolí (Granollers, 1981), “L’home del lloc secret”.

8. CONTINGUTS_EXPOSICIONS

Al voltant de cada exposició es fan una sèrie d’activitats que tenen a veure amb el Bòlit Pensament o el Miticultor –línia d’activitats familiars- (veure punt 9), però també s’inclouen visites comissarials, visites adaptades a llenguatge de signes, visites de grups amb atencions especials, visites de grups escolars i visites genèriques. En el punt 10 de les estadístiques dels visitants es poden veure amb detall aquestes activitats.

HOMENATGE A PERE PORTABELLA I A LES AVANTGUARDES

8.1 ACCIÓ SANTOS

El pensament musical al cinema de Pere Portabella

Artistes: Pere Portabella, Carles Santos i Joan Logue

Comissariat: Ona Balló

Del 20 de gener al 27 de febrer de 2022

Bòlit_PouRodó

8.2 GOSAR PODER

Artistes: Isaki Lacuesta i trenta poetes

Comissariat: Ona Balló

Del 20 de gener al 13 de març de 2022

Bòlit_StNicolau

“Acció Santos, el pensament musical al cinema de Pere Portabella”

“Acció Santos”, al Bòlit_PouRodó, és una mostra que explora la relació entre el cineasta **Pere Portabella** (Figueres, 1927) i el músic **Carles Santos** (Vinaròs, 1940-2017). Una trobada que ha propiciat la creació d'espais sonors lliures i que ha donat lloc a una quinzena de pel·lícules que inventen noves maneres d'associar el cinema a la música, tant des del punt de vista de l'escolta, com des del punt de vista de la relació entre la posada en escena, la narració i els instruments musicals.

Les obres que es presenten posen de relleu una tensió entre espai, imatge i so, i conviden a concentrar-se en allò que altrament seria inaudible o invisible. Com a espectadors estem més acostumats a "llegir" un primer pla visual que un primer pla sonor. Santos i Portabella es desfan d'aquesta submissió tradicional del so a la imatge des d'una poètica transgressora, que combina música clàssica i contemporània, detalls subtils i situacions inesperades.

Del comissariat d'**Ona Balló**, en destaquem algunes peces inèdites, poc vistes o de caràcter singular. Per exemple, es podrà veure la **pianola motoritzada** construïda per Xavier García Plaja, equipada amb motors de tracció, direcció, elevació i acceleració. L'instrument va ser un encàrrec de Carles Santos per la seva obra teatral “La Pantera Imperial” (1997) i apareix també a la seqüència d'obertura d'*El silenci abans de Bach* de Pere Portabella. **La pulsació de Carles Santos és present a la pianola**: la partitura que fa funcionar la pianola ha estat prèviament interpretada pel músic. És a dir, al mateix temps que Santos executava les melodies al piano, el ritme i les notes perforaven directament la cinta de paper. Avui aquest mecanisme de reproducció ens permet reviure el directe de les seves interpretacions. També podrem veure un testimoni de l'estada de Carles Santos a Nova York a través dels anuncis de **Joan Logue**, que produeix una sèrie de retrats breus dels artistes avantguardes novaiorquesos com Philip Glass o John Cage, i on inclou Carles Santos. Amb motiu d'aquesta exposició, el crític de cinema nord-americà Jonathan Rosenbaum recita el **discurs original pronunciat el dia de la projecció de Vampir-cuadecuc al MoMA**, el 25 de gener de 1972, ara fa cinquanta

anys. Amb motiu de l'activitat política i clandestina de Portabella durant la dictadura franquista, el govern civil li retira el passaport i li impedeix assistir a aquesta estrena internacional. El cineasta envia aquest text de protesta redactat per ell perquè sigui llegit abans de l'inici de la sessió. **Acció Santos** representa l'eclosió del tàndem Portabella-Santos i proposa diferents aproximacions i nivells d'escolta d'un dels preludis en tonalitat menor de Frédéric Chopin. En primer lloc, Carles Santos interpreta la peça al piano, a continuació n'avalua l'execució i l'enregistrament. També es podrà veure **Sants (1973) de Pere Portabella**. Es tracta d'unes imatges inèdites i sense muntar anuncien la gènesi de la pel·lícula *Acció Santos* (1973). En elles, Santos interpreta el mateix preludi de Chopin i amb el magnetòfon, també com a protagonista del dispositiu. Aquestes només són algunes de les obres que s'hi han pogut veure.

“Gosar poder” d'Isaki Lacuesta

“Gosar Poder”, al Bòlit_StNicolau, és una **instal·lació audiovisual inèdita** d'Isaki Lacuesta (Girona, 1975). El 25 d'abril de 1970, va celebrar-se el Primer Festival Popular de Poesia Catalana a la sala Gran Price, seu de ball, boxa i lluita lliure a Barcelona. Fou una festa poètica contra la dictadura, organitzada pels principals partits clandestins, en solidaritat amb el moviment obrer i en suport dels presos polítics. Ningú esperava que hi acabarien assistint unes 4.000 persones. Part d'aquest recital sense precedent quedà enregistrat a la pel·lícula *Poetes catalans* (1970), dirigida per Pere Portabella. El 5 d'octubre de 2020, el Teatre de la Biblioteca de Catalunya va acollir un nou recital per celebrar l'aniversari del Primer Festival Popular de Poesia Catalana, que va comptar amb la intervenció de poetes, artistes i activistes de diferents generacions. La pel·lícula *Gosar poder* (2021) registra aquest nou recital, muntat amb imatges de gestos i espais escollits pels poetes, en preguntar-los què volien que filméssim per tal de representar-los. Per primera vegada aquí es presenta *Gosar poder* en format d'instal·lació audiovisual: un muntatge que dessincronitza i dissocia els ingredients de la pel·lícula –paraula, so, psicofonies del 1970, imatges del nou recital, retrats de la vida quotidiana dels

poetes—, per convidar els mateixos visitants d'aquesta exposició a remuntar-los mentalment com més els plagui, com gosin.

Biografies

Pere Portabella (Figueres, 1927) entra en el camp cinematogràfic amb la producció de tres de les pel·lícules més rellevants del cinema modern a Espanya: *Los golfos* de Carlos Saura (1959), *El cochecito* de Marco Ferreri (1960) i *Viridiana* de Luis Buñuel (1961). L'any 1967 realitza la seva primera pel·lícula, el curtmetratge *No compteu amb els dits*, amb Joan Brossa com a guionista. El seu primer llargmetratge, *Nocturn 29* (1969), en referència a la sèrie pianística *Nocturns* de Frédéric Chopin i als vint-i-nou anys viscuts de dictadura franquista, serà presentat a la primera edició de la Quinzaine de Réalisateurs a Canes de 1969, any polític. Bona part dels joves cineastes que hi participaren esdevindran reconeguts arreu del món.

Carles Santos (Vinaròs, 1940-2017) va ser un artista valencià que va començar la carrera com a pianista i que posteriorment es va dedicar a altres disciplines creatives, com la composició musical, l'escultura, la fotografia, la poesia i la dramaturgia. Als anys seixanta Santos passa una temporada a Nova York, i coneix personalment figures cabdals del moviment Fluxus, com John Cage, Steve Reich i Philip Glass, dedicats al desenvolupament del minimalisme i la transversalitat de les arts.

Joan Logue (McKeesport, Pennsilvània, 1942) comença a realitzar “vídeo-retrats” l'any 1968, mentre treballa a l'American Film Institute a Beverly Hills, Califòrnia. Més endavant s'instal·la a Nova York, on experimenta amb muntatges curts en vídeo: primer d'un minut, i després de trenta segons. D'aquí sorgeix la sèrie de retrats *30 Second Portrait* realitzat amb la col·laboració d'artistes de l'escena musical i visual, que compten amb mig minut per expressar-se. Logue continuarà aquest format durant vint-i-cinc anys, expandint-lo cap a artistes i escriptors d'altres països. Des del 2018 treballa en la creació, restauració i digitalització del seu arxiu, per tal de ser dipositat, pròximament, al Centre Georges Pompidou de París.

Isaki Lacuesta (Girona, 1975) és cineasta, guionista, artista visual i creador pluridisciplinari. La seva producció engloba el documental, el cinema de ficció, les videoinstal·lacions i els espectacles. Pren el cinema i les arts com un mitjà d'experimentació infinit i treballa habitualment i intensament amb artistes d'altres camps creatius. Les seves videocreacions han estat presents a la Fira del Llibre de Frankfurt, al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) i al pavelló català de la Biennial d'Arquitectura de Venècia. La National Gallery de Washington, el Centre Pompidou de París i la Filmoteca de Catalunya li han dedicat mostres i retrospectives. Guanyador en dues ocasions de la Conxa d'Or del Festival de Sant Sebastià, ha estat distingit amb el Premi Sant Jordi de Cinematografia de Ràdio Nacional d'Espanya i amb el Premi Nacional de Cinematografia de la Generalitat de Catalunya.

PROGRAMA PÚBLIC / MEDIACIÓ

- Visites per a escoles: varies.
- Visites adaptades al llenguatge de signes: 1
- Visites comissarials: 3

LA SALUT MENTAL: UNA PRIORITAT

La pandèmia ha deixat un paisatge econòmic, però també psico-afectiu, devastador. Davant la incertesa generalitzada i l'augment de depressions, la Generalitat va posar algunes eines a l'abast de les persones, com Gestioemocional.cat. Les xifres de suïcidis han augmentat exponencialment arreu i en països com Japó fins i tot han creat un "Ministeri de la soledat". Els canvis en les estructures familiars i socials, les transformacions tecnològiques vinculades amb l'esfera social, i tot el marc normatiu imposat amb la covid –un marc basat en la immonologia, l'aïllament, la distància social i la reducció de vida pública-, han perjudicat els vincles i els rituals socials de la població, fent que l'individu sigui, no només més fràgil, sinó que cada vegada li sigui més difícil gestionar les seves emocions i els seus afectes.

A tot això li hem de sumar el fet que el món actual cada vegada ens demana posar més atenció a les diferències i a tot allò que surt de les convencions i que fa que, sovint, des de la societat s'ho miri des de la sospita i, quan no, des de l'animadversió o, fins i tot, l'odi. Parlem de la violència que generen les "anormalitats", allò que se surt de la norma. De tal manera que els darrers estudis sobre les persones trans alerten de les alarmants xifres sobre intents de suïcidis en aquesta comunitat.

Per això el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona ha volgut mostrar aquestes realitats tant des del format expositiu, com també des del pensament, els diàlegs i els tallers.

8.3 EXPOSICIÓ: "Narcohumanisme –farmàcies i estupefaents a les pràctiques artístiques actuals"

Del març al juny del 2022

Bòlit_LaRambla i Bòlit_PouRodó

Comissariat: Núria Gómez Gabriel i Eloy Fernández Porta

Artistes: Ana Laura Aláez, Daniel G. Andújar, José Begega, Benzo, Jacobo Bugarín, Óscar Martín, Julia Montilla, Luis Molina-Pantín, Joan Pallé, Daniela Ortiz, Rapapawn (Cynthia Alfonso & Óscar Raña), Quimera Rosa

Fàrmac, droga, verí: mots embriagats, artificis, sinònims relatius i relativistes que activen, a la memòria personal -memòria sòbria, o intoxicada?-, tot un ventall de ressonàncies culturals i contra-culturals. L'ambivalència del verí, que pot ser, alhora, el mal i el remei. La doble cara de la toxicitat: alienant i endògama, però també emancipadora i progressista. Les modulacions, remodelacions, reconstruccions i *remakes* de les subjectivitats sota els efectes de les drogues. La lisèrgia com a substància física i com a accident epistemològic. Els poders transformadors de les expedicions muntanya amunt o al fons del gorg. Els desbordaments del jo, encavalcat en un viatge més enllà dels límits de la individualitat pròpia, en un procés d'autodescobriment o de connexió col·lectiva. Totes aquestes vessants de l'Ésser

Intoxicat s'explora a les propostes expositives i col·laboratives de *Narcohumanisme*.

Elaboració conceptual

La qüestió del fàrmac és indissociable de la pregunta sobre l'Humanisme al segle XXI. A l'era digital el pensament humanístic s'enfronta amb nombrosos i successius embats: la pressió financera, la tensió entre l'arxiu i el meme, les enraonades crítiques plantejades des del posthumanisme, les cibercultures i la biopolítica. És, precisament, des de les ètiques i estètiques de les corporalitats des d'on podem plantejar una renovació dels seus postulats adequada als nostres temps.

Al seu clàssic text *La pharmacie de Platon* (1968) Jacques Derrida va plantejar la necessitat de pensar les relacions entre text i cos i entre filosofia i droga, tot comparant el Fedre amb un estupefaent i definint-lo com "l'anti-substància mateixa; allò que es resisteix a tot filosofema; allò que excedeix indefinidament com a no-identitat, no-essència, no-substància". Aquesta línia d'anàlisi ha estat prosseguida per diverses autores i activistes on hi podem veure traces d'una humanística *farmacea*: la que s'endinsa en les clivelles que obre en el subjecte i en les seves manifestacions orals i escrites la intervenció del text com a desestabilitzador estupefaent i recodificador social. A *Narcohumanisme* hem resseguit la fecunda trajectòria d'aquesta tradició alternativa, tot identificant, en les pràctiques creatives contemporànies, les representacions, experiments, inficcions i hipòtesis de la *farmacea*, juntament amb les seves ètiques intoxicades, estètiques no abstinents i contrapolítiques del consum farmacològic.

Obres

Ana Laura Aláez, *Dance & Disco* (vídeo documental d'1h 15 minuts 30 segons i 6 fotografies de 50x50cm, 2000) * Daniel G. Andújar, *El capital. The commodity. The drug* (514 impressions en color, 2015)* José Begega, *Más allá del espectador. Un slam y 3 bailes para Alberto* (vídeo monocanal, 2019) * Benzo, *Sujeto Benzo: Procesos de autodisciplinamiento y resistencia farmacopornográfica* (fanzine, 2019) * Jacobo Bugarín, *Narcoarquitectura. Arquitectura del narcotràfic en Galicia* (documentació, fotografia, metacrilat, 2014) * Óscar Martín, *Inter(h)zona* (instal·lació,

2022) * Julia Montilla, *Say Yes!* (instal·lació, taula amb blísters de medicines, 2022) * Luis Molina-Pantin, *La narcoarquitectura y sus contribuciones a la comunidad: Cali (2004-2005)* * Joan Pallé, *Christmas Tree Ecstasy Pill*, (escultura, 2018) * Daniela Ortiz, *FDTD, sedación forzada para deportar* (vídeo monocanal i diferents materials, 2012) * Quimera Rosa, *TransPlant: Mi enfermedad es una creación artística* (performance, documentació, vídeo monocanal, 2016) * Quimera Rosa, *Open the Pill_Mi enfermedad es una creación artística [Proyecto Trans*plant]* (instal·lació, 2016) * Rapapawn (Cynthia Alfonso & Óscar Raña), *Caixa* (animació impresa en risografia; àudio de Julián Goicoa, 2022)

Biografes

Eloy Fernández Porta (Barcelona, 1974) és doctor en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra (Premi Extraordinari de Doctorat), assagista i professor de teories de la cultura i d'art contemporani al Programa d'Estudis Hispànics i Europeus de la UPF i a la Barcelona School of Management. Entre les seves publicacions, destaquen els assaigs *Afterpop* (2010), *Homo Sampler* (2008), *€@O\$* (2010), Premi Anagrama d'Assaig; *Emociónese así* (2013), Premi Ciutat de Barcelona, *En la confidencia* (2018), o *Las aventuras de Genitalia y Normativa* (on analitza la disputa entre allò normatiu i allò transgressor dins el debat social, a través d'àmbits com el gènere, l'art contemporani o la moda, 2021), tots ells editats per Anagrama. El seu darrer treball publicat és *Los brots negros* (Ed. Anagrama, 2022). És col·laborador de les revistes *Rockdelux*, *Jot Down*, *A*Desk* i *Núvol* i la seva obra ha estat traduïda a l'anglès, el francès i el portuguès. Acaba de publicar l'assaig ‘

Núria Gómez Gabriel (Barcelona, 1987) és investigadora i comissària. Forma part del Programa de Suport a la Investigació 2018-2019 del Centre d'Estudis i Documentació del MACBA; imparteix classes d'investigació a través de l'art i narratives visuals en el Grau en Arts i Disseny de l'Escola Massana (UAB), i participa en el grup de recerca CINEMA de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona. Els seus projectes s'han mostrat en contextos com el Festival Internacional de Videoart LOOP Barcelona (Barcelona, 2018), Festival Punto de Vista (Baluarte, Navarra, 2018), «Llegible-Visible. Entre el fotograma i la pàgina»

(Arts Santa Mònica, Barcelona, 2017), «Polítiques DIY en l'assaig audiovisual» (Fundació Joan Miró, Barcelona, 2017), «The Museum Is Closed» (MACBA, Barcelona, 2016), entre d'altres. Ha comissariat «Screening Performances» (Escenari Joan Brossa, Barcelona, 2018), «Perversiones y deseo» (Galeria Àngels Barcelona, Barcelona, 2017), «BLOW UP Celebración» (Sala BeGood, Barcelona, 2017), i ha dirigit el simposi teatral La Repetició (Associació Catalana de Crítica d'Art i Arts Santa Mònica, Barcelona, 2018).

Programa públic/mediació

- Visites per a escoles: varies
- Visites adaptades al llenguatge de signes: 1
- Visites comissarials: 2
- “Exposició oral”: recuperació de tres obres de l’ “Arxiu viu” que dialoguin amb els temes dels estats alterats de la consciència, les experiències químiques, la vigília i la son, les transicions identitàries.

8.4 EXPOSICIÓ: “Palau de vent”

Del 15 d'octubre de 2022 al 22 de gener de 2023

Bòlit_StNicolau

Comissària: Ingrid Guardiola

Artista: Lúa Coderch

Projecte premiat ex aequo juntament amb *Història potencial de Francesc Tosquelles, Catalunya i la por* de Mireia Sallarès a la 7a Edició del Premi de Videocreació. Coproducció d'un projecte de videocreació entre els Centres Territorials del Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya, Santa Mònica, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i LOOP Barcelona.

Palau de Vent és una videoinstal·lació sobre la desorientació entesa en un sentit vital, en relació amb la crisi dels grans relats que històricament han estructurat la nostra vida. La nostra vida en comú, com a societat, però també la nostra vida

íntima. La religió, el progrés, la ciència, la família, l'amor romàntic, són relats en crisi, i la relació que hi establím és problemàtica. Què pot ser una bona vida avui? Què ens dóna sentit? Per parlar de tot això, l'artista pren l'estructura de la tragèdia clàssica, però sense un heroi i sense una lliçó final. Un viatge en companyia de personatges dubtosos, que fan el paper del cor, però que només ofereixen cants de sirena.

Lúa Coderch (Iquitos, Perú, 1982) és una artista que viu i treballa a Barcelona. Llicenciada en Belles Arts i Màster en Produccions artístiques i Recerca per la Universitat de Barcelona, es va formar també com a escultora a l'Escola Massana. Va obtenir la beca PAIR de la Fundació Suñol, la beca de creació artística de la Fundació Guasch-Coranty i la beca del CoNCA per a la recerca i la creació en els àmbits artístics i del pensament. Ha estat artista resident a SMART (Amsterdam), amb una beca A'dam Hangar-SMART del programa internacional d'intercanvi HANGAR-AECID. Ha exposat a La Capella (Barcelona), La Capella de Sant Roc (Valls), Fundació Miró o Fundació Sunyol, entre d'altres. www.luacoderch.com

Programa públic/mediació

- Visites adaptades al llenguatge de signes: 1
- Visites artistes: 1

8.5 EXPOSICIÓ: “Els desconeguts de sempre”

Del 7 d'octubre del 2022 al 22 de gener del 2023

Bòlit_LaRambla i Bòlit_PouRodó

Comissaris: Julià Guillamon i Adrià Pujol

Artistes: Francesc Artigau, La Mamarra i el Manxaire; Lurdes Basolí i Albert; Albert Boada Feliu 'La Bèstia'; Guillem Cifré; Damià Escuder; Julià de Jòdar i Càscares, Robin i el Xinès de Badalona, Jordi Morató i Josep Pujiula 'Garrell'; Gabriel Morvay; Pere Noguera i Jaumet del Flabiol, Tere Recarens i en Taranto, Josep Maria de Sucre; Josefa Tolrà; Armand Cardona Torrandell, Pepet el gitano, l'Home del telèfon... i altres persones extraordinàries.

Singulars, excèntrics, foraviats, la figura del boig o 'singular anecdòtic' és molt present en la cultura popular i en les obres de tall artístic. Cada poble té el seu o els seus personatges que han estat determinants per sobreviure a l'hostilitat d'alguns d'aquests llocs; en són el seu innegable patrimoni.

Aquests tipus de personatges són un pretext per a l'anecdolari, un referent d'extravagància, fan brillar la comunitat des de la seva diferència i executen tot allò que nosaltres, de vegades, fariem, però que reprimim. És a dir, fan de catarsi de la nostra part més anàrquica, menys convencional. Hi ha molts artistes que la història els ha posat en el bàndol dels folls, i d'altres que s'han capficat amb aquestes excepcionals figures. Escriptors com Russinyol o Salvador Espriu en són un exemple. El cançoner popular i la cançó pop, també en van plens, des d'*El vestir d'en Pasqual* de la Guillermina Mota, passant per l'*Homenatge a Teresa* d'Ovidi Montllor, o *El boig de la ciutat* de Sopa de Cabra (en un to més al·legòric). En Jaumet de Sant Hilari, la Trinquis descrita per l'Espriu o el Noi de Tona, només en són un breu mostrari.

Amb una mirada entranyable, Guillamon i Pujol convoquen tota una sèrie de personatges extraordinaris que subverteixen les convencions socials amb una lògica pròpia. "Els desconeguts de sempre" ens conviden a recuperar els personatges singulars, excèntrics, foraviats, sovint superdotats (avui "neurodivergents"), que formen i formaven part del modus vivendi i el paisatge humà dels pobles i ciutats i que, avui en dia, sovint romanen ocults, medicats o estan completament integrats en el teixit social.

Sigui per la curiositat que genera, sigui per la tendresa o per l'aversion que desperta, el belitre, l'estrabòtic, socialment l'extravagant és considerat un ésser al marge (dels marges) i alhora se'l conjura per establir quin és el grau zero de la normalitat. Parlem de persones hipersensibles, extraviades, delirants o involuntàriament còmiques, sovint devastades i sovint amb alguna afectació mental.

Per la seva condició excèntrica, admonitòria o mediúmnic, i també per les seves altes capacitats, molts singulars estan a mig camí de l'artista, de la mateixa manera

que hi ha artistes que acaben resultant singulars anecdòtics. Ho trobem amb personatges molt coneguts com en Josep Maria Sucre o la Josefa Tolrà, però també en personatges com en Josep Pujiula (Garrell) d'Argelaguer. Les pràctiques de tots ells estan a mig camí de la genialitat, les visions amb missions obstinades i el deliri. Per això no és d'estranyar que l'exposició aprofiti per incloure artistes contemporanis, com és el cas de Lurdes Basolí, Pere Noguera i Tere Recarens, que dialoguen amb aquests personatges.

L'exposició es formalitza en diversos episodis que apleguen aquests personatges dins les categories d'excèntrics (la seva marginalitat ajuda a refermar la centralitat dels altres), arrelats (lligats a un indret, en són un símbol característic i la comunitat s'hi reflecteix), espantalls (representen l'irracional, l'incontrolable, però alhora ajuden a domesticar-ho), creatius (pinten, escriuen, parlen amb girs que els singularitzen, molts artistes s'hi inspiren), rebels (conjuguen insubmissió i transgressió de les normes i costums habituals), mediàtics (tothom en parla, se n'expliquen anècdotes i, un bon dia, els mitjans se n'aprofiten), fora del temps (no estan subjectes ni a les modes ni a les conjuntures històriques) i finalment, la mort (abandonats, oblidats, la mort del singular és un traspàs que interpel·la tot el poble).

Biografies

[Julià Guillamón](#) (Arbúcies, 1962). És llicenciat en filologia catalana, periodista i crític literari de la Vanguardia concretament al suplement *Cultura/s*. És autor de les novel·les *La Moràvia* (2011) i *El barri de la Plata* (2018). També destaca el llibre de proses experimentals *La fàbrica de fred* (1991), o els assaigs *La ciutat interrompuda* (2001) i *El gran novel·loide sobre Barcelona*, el llibre de referència sobre la transformació de Barcelona entre els anys setanta i els Jocs Olímpics del 1992. També ha sigut comissari de les exposicions, *Literatures submergides* (1991); *Alter Músiques Natives* (1995); *Joan Perucho. L'art de tancar els ulls* (1998); *Josep Palau i Fabre, l'Alquimista* (2001), *Literatures de l'Exili* (2005) o *D'un roig encès* (2021), entre d'altres.

<https://juliaguillamon.com/index.php/qui-soc/>

Adrià Pujol i Cruells (Begur, 1974) és antropòleg i escriptor. Ha estat professor de l'escola Elisava i compagina la docència amb la museografia. També és l'impulsor de l'[Observatori de la Vida Quotidiana](#). Ha publicat llibres d'assaig, biografies, memorialisme i també ficció. Entre els molts llibres publicats, destaquen la novel·la autobiogràfica *Picadura de Barcelona*, *La carpeta és blava* o *Guia sentimental de l'Empordanet*. Col·labora habitualment en diversos mitjans com ara el Diari de Girona, La Llança, L'Avenç o El País. Entre les seves traduccions, destaca *Eclipsi*, de Georges Perec per la qual ha rebut el Premi Serra d'Or de traducció, 2018.

8.6 EXPOSICIÓ: “Una mamá de un millón”, Sofya Giménez

Del 7 d'octubre del 2022 al 22 de gener del 2023

Bòlit_PouRodó

En paral·lel a “Els desconeguts de sempre” a l'espai del Hall del Bòlit_PouRodó es desplega el projecte “Una mamá de un millón” de l'artista sofía giménez alias SOFYA96. Es tracta d'una instal·lació audiovisual que servint-se de material d'arxiu analitza i qüestiona els discursos i representacions de les «famílies amb diversitat», des del tardofranquisme fins a l'arribada de la democràcia, en un exercici de memòria històrica. A cavall entre el relat assagístic i autobiogràfic, l'artista dialoga amb imatges que la porten a conèixer la història de *La Mamá del Millón*, i a través d'aquesta la seva pròpia història.

Una mamá de un millón és un projecte tentacle d'*Arxiu Disfuncional*, un arxiu visual i precari que recull les representacions de la discapacitat i/o la diversitat funcional en l'estat espanyol durant els segles XX i XXI. Un espai subversiu -de temàtica anticapacitista i mirada transfeminista- on pensar, comprendre, i qüestionar allò semiòtic de les imatges per a d'aquesta manera, reconèixer el pòsit que inscriuen en elles les estructures de poder; de la mateixa manera, el projecte cerca imatges que qüestionin aquestes estructures, els seus discursos i imaginaris hegemònics.

Biografia

Sofya Giménez (Saragossa, 1997) és una jove artista llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Autora de projectes com *Sofya y el sexo* (2015), *Sofya96* (2017), *Regala arte a tu madre* (2017) o *Orgasmic Junkyard* (2018) en el marc de l'exposició col·lectiva "Brandschutz ist nur ein Gefühl" a la Universitat de Kunster de Berlín. El 2019 va realitzar la part teòrica del seu treball de fi de grau "Archivo Dysfuncional". Les seves preocupacions travessen les identitats personals, la representaci3n social d'all3 que s'escapa de les convencions o la relaci3n prostètica amb la tecnologia.

Programa públic/mediaci3n

- Visites per a escoles: vàries
- Visites adaptades al llenguatge de signes: 1
- Visites comissarials: 2

INTEL·LIGÈNCIA ARTIFICIAL

8.7 EXPOSICI3N: "Biennial 2064"

Del 3 de juny 2022 al 25 de setembre de 2022

Bòlit_PouRod3 i Bòlit_LaRambla

Comissaris: Jorge Luis Marzo, Arturo 'Fito' Rodríguez i Roc Albalat

Artistes: Angela Novo, Clara Boj & Diego Díaz, Maria Cañas, Col·lectiu Estampa, Julia Montilla, Roc Parés, Nuria Gimenez Lorang

Coproducci3n: La Virreina Centre de la imatge (Barcelona) i el Centre del Carme de València.

La present proposta d'intervenci3n parteix de la sinergia d'interessos dels tres autors que la signen en relaci3n a l'estudi de la predicci3n en l'àmbit de la creativitat. Roc Albalat forma part del Col·lectiu Estampa, agència de creadors i dissenyadors especialitzats en l'anàlisi crítica dels efectes de la Intel·ligència Artificial (IA) en la producci3n cultural. Jorge Luis Marzo està explorant en els últims anys els règims de veritat a la llum de l'impacte de la IA en les economies de la predicci3n. Arturo 'Fito'

Rodríguez, per la seva banda, ha atès recentment les interseccions entre ficció i predicció per tal de reflectir lectures sobre l'art contemporani present.

L'exposició es defineix a través d'una ficció: l'estudi d'una Biennal d'art celebrada el 2064. Els autors plantejaran una revisió crítica del que ha passat en aquell esdeveniment amb la intenció de presentar un escenari en el qual reflectir una sèrie de fenòmens actuals que giren entorn al paper de la ciència de dades, la tecnologia i al seu impacte en els sistemes artístics contemporanis. Mitjançant aquest exercici performatiu de ficció, la intenció és jugar amb l'audiència a l'hora de projectar alguns dels imaginaris que s'estan constituint avui al voltant de la producció cultural, tècnica i política, sota la llum de les múltiples crisis que la humanitat està enfrontant recentment. Mitjançant vídeos, fotografies i documents preparats per a l'ocasió, els autors actuaran com a investigadors de contra-models historiogràfics, que permetin traçar nous mapes i narratives de les singularitats artístic-culturals del (possible) futur per analitzar els processos creatius enfosquits pel sistema tecno-curatorial, recuperant així propostes divergents o situades en els marges de la disciplinada maquinària de les xarxes digitals.

El contingut de l'exposició es compon d'una introducció al context històric recent (en relació a la data fictícia), una ambientació dels fenòmens culturals que marquen aquells dies, i especialment, de la presentació i discussió d'una sèrie d'iniciatives creatives (d'aleshores) que resisteixen i posen en dubte la genealogia artística de segle XXI, dominada per la governança matemàtica en el registre, indexació i difusió de les pràctiques culturals.

Biografies

Roc Albalat (Barcelona, 1980). Dissenyador, realitzador audiovisual i investigador. Membre d'Estampa, un ol·lectiu artístic centrat en investigacions, obres i publicacions que realitzen una aproximació crítica a la intel·ligència artificial. Han participat a les exposicions *Auspicious* (2020, Col·lecció d'Art Contemporani Banc Sabadell); *Termes i condicions* (2020, Beca GC-OSIC); *Rellenar según contenido* (2020, DONE-Foto Colectània); *Smile! You're out of camera i 3.409 Worker* (2020,

Getxophoto); *Deep Blue Rhapsody* (2019, Kosmopolis, Premi Lletra); *Me has hablado y te he dicho* (2019, SWAB); *Estrafet. Eloqüència i polifonia per a xarxes neuronals* (2019, Beca GC-OSIC); *El mal alumne. Pedagogia crítica per intel·ligències artificials* (2018, Barcelona Producció); *Espais latents. Imaginacions màquines* (2018, Beca GC-OSIC).

Més informació: <https://tallerestampa.com>

Jorge Luis Marzo (Barcelona, 1964). Historiador de l'art, doctor en Estudis Culturals, professor titular a BAU Centre Universitari de Disseny de Barcelona i membre de GREDITS (Grup de Recerca en Disseny i Transformació Social). Ha desenvolupat nombrosos projectes col·laboratius en relació a les polítiques de la imatge, en format expositiu, editorial i acadèmic. Els més recents són: *La corba. El relat matemàtic de la pandèmia* (ICUB, 2021); *Las videntes. Imágenes en la era de la predicción* (Arcàdia, 2021); *Actuar en la emergencia. La agencia del diseño en la pandèmia de la COVID-19* (RAER, 2021-2023); *Fantasma'77. Iconoclàstia espanyola* (Tecla Sala, CCC, RU, Solleric, 2020); *Iconografía post-millennial* (Morsa, 2019); *After Post-Truth* (Artnodes, 2019); *La competencia de lo falso. Una historia del fake* (Cátedra, 2018); *Espectres* (Virreina, 2017); *Fake. No es verdad, no es mentira* (IVAM, 2016); *Arte en España (1939-2015). Ideas, prácticas, políticas* (Cátedra, 2015).

Més informació: <https://soymenos.net>

Arturo 'Fito' Rodríguez Bornaetxea (Vitoria – Gasteiz, 1964). Artista i investigador. Doctor i professor al Departament d'Art i Tecnologia de la Facultat de Belles Arts de la Universitat del País Basc. La seva activitat docent i investigadora se centra en l'audiovisual experimental, el cinema i el vídeo expandit, els processos metodològics de la pràctica artística, el comissariat, així com els encreuaments que s'estableixen entre l'escriptura i l'art. Ha comissariat entre altres mostres: *Jaime Davidovich: Morder la mano que te da de comer* (2010, Artium); *Apología / Antología: Recorridos por el vídeo en el contexto espanyol* (editado por CAMEO, 2017); *Antoni Muntadas - Elkarrekiko Loturak / Interconexiones* (Artium - MamBo, 2019-2020). Realitzador de guions per a cinema i TV, direcció de curts i documentals, a seva obra audiovisual està distribuïda per HAMACA. Exposicions individuals i col·lectives des de 1988. Ha

publicat recentment *Los estados de la materia. Relatos de artistas trabajando* (Popurrit, 2021).

Més informació: www.tobogangigante.net

Núria Giménez Lorang (Barcelona, 1976) és directora i realitzadora de documentals catalana. Ha viscut a Berlín, París i Londres i ha treballat en diverses feines no relacionades amb el món del cinema. L'any 2010, va viatjar amb la seva mare a Suïssa per recollir les pertinences del seu avi, que acabava de morir. Al soterrani de casa, va trobar-hi desenes de rodets que contenien hores i hores de gravacions familiars. Durant els següents 7 anys va estar treballant amb aquest material per crear *My Mexican Bretzel*, que li faria obtenir tres premis Gaudí i dues nominacions als Goya, en un exercici d'alquímia fílmica.

María Cañas (Sevila, 1972). Artista multimèdia espanyola. Llicenciada en Belles Arts, va cursar el doctorat en Estètica i Història de la Filosofia a la Universitat de Sevilla i un màster en Postproducció digital. Dirigeix *Animalario TV Producciones*, un espai de creació dedicat a la cultura del reciclatge, l'apropiacionisme i l'experimentació artística. La seva obra ha estat exposada en festivals, fires, centres d'art, museus i galeries nacionals i internacionals. Ha estat guardonada amb múltiples premis, beques i residències, com ara el *premi El Público a les arts plàstiques RTVA* (2016) o la *beca residència Universo_vídeo* al Centre d'Art i Creació Industrial LABoral (2015). Entre els darrers premis i guardons rebuts per Cañas, destaquen:

- 2018: Premi al muntatge de "Ciudad de Alcalá" del Certamen Nacional de cortometrajes ALCINE festival a l'obra EXPO LIO'92. Alcalá de Henares.
- 2018: Premi a la millor pel·lícula per EXPO LIO'92. Festival MÁRGENES. www.margenes.org La casa Encendida. Madrid.
- 2019: [Premi ALMA al millor guió del Festival de Cine de Alcalá de Henares](#) por "La cosa vuestra"

Col·lectiu Estampa és un col·lectiu de realitzadors, programadors i investigadors que treballa en els àmbits de l'audiovisual experimental i els entorns digitals. La seva pràctica es basa en una aproximació crítica i arqueològica a les tecnologies audiovisuals, en les possibilitats de les eines interactives i en els recursos de l'animació experimental.

Estampa està format per Roc Albalat, Pau Artigas, Marcel Pié, Marc Padró i Daniel Pitarch.

Més informació: <https://tallerestampa.com/estampa/>

Clara Boj i Diego Díaz. Clara Boj és artista, investigadora cultural i docent a la Universitat Politècnica de València. Diego Díaz és doctor en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València i professor a la Universitat Jaume I de Castelló en el grau de Disseny i Desenvolupament de Videojocs.

Clara Boj i Diego Díaz treballen junts des de l'any 2000. Els seus projectes involucren la noció de l'espai públic transformat per les noves tecnologies digitals, la ciutat híbrida. Les seves principals obres proposen nous dispositius (tan conceptuals com tecnològics) que reformulen la percepció i l'experiència de l'entorn urbà. En aquest sentit, traslladen les seves propostes directament al carrer per provocar la trobada entre els llocs físics, els espais digitals i la gent.

Els seus projectes i obres han sigut exposades en festivals, museus i centres d'art de prestigi tant a nivell internacional com nacional.

Roc Parés (Mèxic, D.F., 1968). Artista investigador en comunicació interactiva, és també professor i investigador del departament de comunicació de la Universitat Pompeu Fabra (UPF).

Les seves produccions artístiques, caracteritzades per la seva experimentació poètica i crítica de les noves tecnologies, han sigut presentades en espais com el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), Museu Nacional Centro de Arte Reina Sofía (MNCARS), o la Tate Gallery.

És Creador Artístic Honorífic del Sistema Nacional de Creadores de Artes del FONCA (México). I els seus treballs de recerca han sigut publicats per British Computer Society, Academic Press, FECYT, Macba, MIT Press, d'entre altres.

El seu compromís amb una cultura interdisciplinària l'ha portat a explorar les interseccions entre art, ciència, tecnologia, pensament i societat.

Julia Montilla (Barcelona, 1970). Llicenciada en Belles Arts a la Universitat de Barcelona (1994) i Màster en Produccions artístiques i Recerca (UB, 2012), Julia Montilla es serveix d'una multiplicitat de mitjans per analitzar el paper de la imatge i la construcció visual del quotidià. Mitjançant dispositius com el vídeo, la instal·lació, la fotografia, l'escultura o els diaporames, s'interessa especialment pel fenomen de l'èxtasi religiós i la fascinació, però també pels estereotips de la felicitat i les convencions socials dels afectes i la sentimentalitat, i per la denúncia de la precarietat i l'exclusió laboral. A més d'un anàlisi dels codis de construcció de la mirada en les societats contemporànies, les seves propostes tenen sempre un element de crítica social, així com la construcció dels estereotips de gènere, sentimentals i sexuals, en relació a la indústria de la comunicació de masses.

Des de finals dels anys noranta, ha exposat ininterrompudament en espais com la Capella de l'Antic Hospital de la Santa Creu de Barcelona (1999), la Fundació "la Caixa" de Lleida (2003), el PS1-MoMa (Nova York, 2003), el Centro Cultural Matadero d'Osca (2009), l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró de Barcelona (2013) i el Museo de Arte Contemporáneo de Lleó (2015).

Programa públic/mediació

- Visites per a escoles: varies
- Visites adaptades al llenguatge de signes: 1
- Visites comissarials: 2

DE RERUM NATURA: SOSTENIBILITAT I MEDI AMBIENT

L'antropocè ens diu que tot s'acaba, però també ens alerten aquells que millor coneixen la natura a base de conviure-hi. *De rerum natura* ("de la naturalesa de les coses") és un poema didàctic de l'Antiga Roma escrit per Lucreci que exposa la filosofia atomista de Demòcrit i la filosofia moral d'Epicur. Els sis llibres parlen de la teoria de l'àtom, de l'origen de l'univers, de la doctrina de l'ànima, fa una teoria de la sensació, estudia els fenòmens atmosfèrics vinculats amb les malalties i acaba amb una descripció de la pesta d'Atenes. L'actualitat d'aquest llibre ens permet pensar la vida des de la relació amb la natura, amb els organismes microscòpics, amb les altres espècies, amb la matèria estel·lar o amb el món vegetal des de l'atomisme. "De rerum natura" impregnarà tota la programació en moments concrets. Si voleu un futur per al nostre planeta, hem de plantejar no només els discursos, sinó també pràctiques des de la mirada ecosocial i ecosòfica. Sota el segell "De rerum natura" es treballaran continguts que tinguin a veure amb la naturalesa, la sostenibilitat i el medi ambient.

El 2022 "De rerum natura" estarà protagonitzada, d'una banda, pels insectes i, en segon lloc, per la col·laboració amb aquelles entitats del territori que vinculen la seva programació artística amb la natura com són els Diàlegs de Vilabertran, ARBAR, la Residència a Lo Pati (Delta de l'Ebre) o el Festival Art & Gavarres. Amb l'arribada de la primavera es duran a terme els projectes "Insectòdrom I" i "Insectòdrom II" (veure "Programació exposicions 2022").

8.8 EXPOSICIÓ: "Variant Delta"

Del 21 de gener al 27 de febrer de 2022

Bòlit_LaRambla

Artistes: Mireia Ferron, Irena Visa

Aquest projecte s'emmarca en la residència artística al Delta de l'Ebre, una convocatòria anual que fan, conjuntament, el centre Lo Pati d'Amposta i el Bòlit,

Centre d'Art Contemporani. Girona. Mireia Ferron va ser la guanyadora de la residència del 2020, i Irena Visa de la del 2021. Les pràctiques de les dues artistes tenen poc en comú, però les experiències que van fer de la residència són variacions sobre un mateix tema. Les dues artistes indiquen que la vida al Delta no és una vida fàcilment perceptible a l'ull i que només és detectable a partir de sospites.

Domesticar l'espai

Tant Ferron, com Visa van ser residents al nucli urbà de Balada, a l'espai de residència que rep el nom de "Baladre", a les Terres de l'Ebre. El baladre és una planta tòxica, molt comuna a algunes ciutats de la costa i a les autopistes o a les carreteres nacionals per a separar carrils. El paratge natural de la zona de l'Ebre és idíl·lic i si una s'hi vol perdre a la manera de Thoreau, aquí hi pot trobar la seva cabana. Però el tàndem natura-cultura, que Donna Haraway concentra en un sol concepte, de vegades subratlla la seva escissió. Ferron va passar per la residència el 2020 i Visa hi va estar el novembre del 2021. El seguit d'objectes que s'exposen són el resultat d'intentar fer possible i sostenible la vida a l'espai aïllat de la residència. Aquesta necessitat de «domesticar» el lloc, va portar a les dues artistes a reflexionar sobre quins són el mínims subjectius per passar d'un refugi enmig d'un entorn natural, a un espai habitable, i quins són els nostres límits de mancances materials per a dur una vida còmoda. Quant d'important és una bombeta o una tassa? La compra d'aquests elements ha permès poder habitar i utilitzar un espai, que d'entrada es presentava com a difícil per a la vida quotidiana. Aquests objectes romanen transitòriament aquí i tornaran al seu lloc natural, a la residència de Baladre, quan s'acabi l'exposició.

Espècie introduïda

La fotografia ha estat l'eina creativa principal de Mireia Ferron. Els seus projectes obliguen a l'ull a aturar-se davant de imatges que tendeixen a la veladura d'una realitat física. Les seves imatges són properes a una abstracció formal dels cossos i la matèria, on la llum pren un paper protagonista conceptualment. Les seves fotografies presenten una composició de caràcter cinètic, com si les coses

estiguessin en un fràgil equilibri, com si tot anés fugint mil·límetre a mil·límetre de forma lenta però imparable, ja sigui per l'efecte del contrast lumínic dels volums que ocupen l'espai o per la forma que tenen els elements dins del quadre. Ferron, a quasi tots els projectes, posa en diàleg les imatges entre elles, silenciosament, a partir del muntatge. Una narrativa visual pròxima al ritme d'una corrent fluvial. En relació amb el projecte a Lo Pati, a Ferron li interessava endinsar-se en l'accident geològic d'un delta, aquell que es mostra des del sediment, el fang de llim i l'argila, aquell que –segons les seves paraules- fa que la mirada deixi d'estar en l'horitzó i caigui a terra. Segons Ferron, la vida animal al Delta no sempre és perceptible des de les evidències òptiques, sinó principalment a partir d'indicis sonors i la disrupció en un ritme constant. El que passa quan l'humà hi passa: la vida fuig. Hi és, però s'escapa de la mirada. I és que la mirada, com diu Ferron, hi és intrusa.

Ha plogut o han regat

Irena Visa, filla de fotògraf, va començar indagant la relació entre la memòria, la imaginació i les imatges, tant les que han quedat enregistrades mecànicament o digitalment, com aquelles imatges mentals que la gent es fa per evocar els records. Visa ha passat d'analitzar aquestes relacions dissonants a reflexionar sobre altres tipus de dissonàncies, com les que es donen gràcies al llenguatge a través de la teoria triàdica del signe, sobretot la que ens ha arribat de la mà de Charles S. Peirce. La tensió que un signe (sigui un símbol, una icona o un indicatiu) manté amb el seu referent és tan sospitosa com la que mantenen un record i la seva experiència. Ja ho deia el filòsof Henri Bergson quan es preguntava allò de qui sap si el record del dolor fou dolor en el moment de produir-se. El mateix podríem dir del plaer. En aquest projecte, Visa proposa, segons les seves pròpies paraules: «una deslocalització d'indicis, de signes, en l'entorn natural que fan que les hipòtesis sobre el seu origen es desdoblín. Així, un terra moll pot ser un indicatiu de pluja però també pot ser una senyal de què han regat. A les deu imatges documentals que conformen aquesta exposició s'hi poden veure accions fetes des de l'any 2013 entre el Pla de l'Estany, Barcelona i les Terres de l'Ebre, així com dues accions fetes expresament per l'interior de la sala del Bòlit_LaRambla: una marca a la paret que no correspon a cap moble i un pilonet de serradures per a una gotera inexistent.

Biografies

Mireia Ferron (Malgrat de Mar, 1988). Fotògrafa. Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Especialitzada en tècniques i processos analògics, des de 2010 es dedica a la investigació i exploració del llenguatge fotogràfic. Mitjançant l'experimentació i el tractament de la imatge troba el marc constructiu propici per teixir una narrativa visual que versa entre la realitat tangible, l'abstracció sensorial i el pensament propi. Un assaig sobre la relació de forma i contingut que li permet traslladar els motius d'interès a una escena més enllà del relat físic i construir una imatge que parteix de la poètica. Participa en l'activitat natural del sector involucrada en el desenvolupament de projectes així com realitzant residències de creació, exposicions i participació en diferents beques artístiques. Compagina la seva activitat professional amb l'educació i mediació cultural. Des de 2017 forma part de l'equip educatiu del Museu del Cinema de Girona, on imparteix tallers relacionats amb la història de la imatge. Alhora porta a terme tallers sobre diferents processos fotogràfics en diversos centres i espais culturals.

Irena Visa (Banyoles, 1985). Llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra. Ha estudiat Arts Aplicades a l'Escultura a l'Escola La Llotja i ha cursat el Màster en Producció i Recerca Artística de la Universitat de Barcelona en la línia d'investigació. Els seus treballs s'han pogut veure a la Fundació Miró, al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, a la Galeria dels Àngels, al Centre d'Art Santa Mònica, al M|A|C Mataró, al festival Grec o la Casa de Cultura de Girona, entre d'altres. Ha rebut beques de creació de Sala d'Art Jove i de la Fundació Guasch Coranty i ha estat finalista als premis Miquel Casablanca 2020. Els seus últims projectes "Fer veure" (2019), "Això no és res" (2020) i "Res a veure" (2021), formen part d'una trilogia de treballs que reflexionen sobre els processos de legitimació de l'arqueologia i el seu paral·lelisme amb l'art contemporani. Actualment és artista resident al Centre d'Arts Santa Mònica, de Barcelona.

8.9 EXPOSICIÓ: “Insectòdrom”

Del 25 de març al 7 d'agost de 2022

Bòlit_StNicolau

Comissària: Ingrid Guardiola

Artistes: Agostina Laurenzano, Eduard Pou, Sara Fontán

Els insectes ens sedueixen i atemoreixen a parts iguals. Van ser els primers organismes multicel·lulars i molts d'ells formen part de superorganismes. El seu biomorfisme basat en les múltiples potes, els exoesquelets, la capacitat de liquar-se... està tan allunyat del nostre món dels mamífers, que hem creat envers ells una por irracional. *Insectòdrom* és una instal·lació interactiva, sonora i visual, a càrrec dels músics residents a Calonge Eduard Pou i Sara Fontán, i de l'artista d'origen argentí i resident a Girona, Agostina Laurenzano. L'obra parteix de tot el que hi ha en joc en la fricció entre allò humà i allò no humà. El punt de partida són els insectes, però no vistos des de l'entomologia, sinó des de la interpretació que la creació permet. La instal·lació, creada *ex novo* pels tres artistes, és una recreació sensorial d'allò que els insectes ens provoquen als humans: fàstic, por, incomprensió, curiositat, fascinació. Eduard Pou i Sara Fontan no pretenen explicar aquesta relació des de la lògica ni la racionalitat, sinó des de les sensacions cutànies, l'inconscient i la visceralitat. Per tant, aquesta instal·lació és una biofonia artificial, una ficció en la qual no s'empren sons reals d'insectes, sinó sons recreats a partir de l'ús de violins, fusta, glitches elèctrics, midi i percussió, transformant-se en una composició sonora que ens permet estar a prop dels insectes en un entorn simulat. Agostina Laurenzano segueix la seva investigació en el disseny sostenible a través de bioplàstics, per interpretar el biomorfisme dels insectes centrant-se en la crisàlide, les estructures nervioses i l'exoesquelet d'aquells insectes que transgredeixen el seu creixement mitjançant el canvi de la seva cutícula exterior. El material amb el qual es treballa és amb un bioplàstic l'origen del qual ve de les llavors de Goma Garrofín, més específicament de la seva endosperma triturada i hidratada naturalment per aconseguir plasticitat. Aquest material es pot trobar fàcilment en entorns de proximitat.

Biografies

Sara Fontán (Vigo, 1979, resident a Calonge). Després de 25 anys de conviure amb el violí i explorar les seves possibilitats en tot tipus d'estils i formats, Sara Fontán ha passat de la música clàssica al rock experimental, passant per l'electrònica i la dansa. El seu violí, amplificat, loopejat i passat per desenes d'efectes, té el talent d'emocionar a través de l'abstracció, sense referències temàtiques ni estilístiques, més enllà del post-rock, la clàssica contemporània, el noise o el minimalisme. Ja sigui en format sol o bé acompanyada per Eduard Pou (la meitat de ZA!) a la percussió, els concerts de Sara Fontán són la banda sonora del que un vulgui imaginar-se, atorgant llibertat a l'espectador perquè ho interpreti i el senti de forma personal i única.

Eduard Pou (Barcelona, 1981, resident a Calonge), és músic, periodista i activista cultural. Membre dels grups ZA! (premi Ciutat de Barcelona 2015) i Los Sara Fontan. Ha sigut coordinador del Matí de Catalunya Ràdio (2009-2013) i guionista en múltiples programes de ràdio i televisió. Codirector del segell DIY Gandula i comissari del cicle 4Raons i The Exploding Fest.

Agostina Laurenzano (Buenos Aires, 1989, resident a Girona). En relació amb la investigació artística i el seu encreuament amb la científica, Agostina Laurenzano explora, en l'àmbit de la química, la síntesi de polímers per a la creació de bioplàstics. Aquesta proposta neix el 2018 com una possible resposta al problema global provocat per la generació incessant de residus. Laurenzano entén la joieria i l'escultura contemporània com un llenguatge artístic, mitjançant el qual s'apropia de materials orgànics per a la construcció de les seves peces, donant peu a una anàlisi i reflexió sobre la societat actual, completament consumista i basada en pràctiques de reemplaçament permanent. Com a conseqüència, també posa a prova la tradició de l'herència i atresorament de joies. Agostina Laurenzano és dissenyadora de joies contemporànies i postgraduada en Arts Aplicades Contemporànies per l'Escola Massana, Centre d'Art i Disseny de Barcelona. Les seves peces han estat exhibides en fires internacionals i publicades en revistes

especialitzades en joieria d'autor. També ha estudiat Disseny de Vestuari i Alta Costura a la Universitat de Buenos Aires. És activista mediambiental i investigadora de biomaterials.

Programa públic/mediació

- Visites per a escoles: varies
- Visites adaptades al llenguatge de signes: 1
- Visites comissarials: 2

8.10 EXPOSICIÓ: “Insectòdrom II”

Virtual

Projecte de recerca al voltant dels insectes que es desenvoluparà en diferents fases:

Fase 1: Recerca en la monitorització d'un hostal de insectes

Vídeo-tutorial per a la monitorització de la biodiversitat amb tecnologia oberta a càrrec de Nicolás Saganías.

Accés al vídeo-tutorial a través [d'aquest enllaç](#) o clicant aquí: https://www.youtube.com/watch?v=yud_tzVBGNc

Biografies

Nicolás Saganías. Al llarg de la meua vida, la meua curiositat i l'afany per fabricar coses em van portar a aprendre diverses tècniques i oficis. Vaig anar a universitats, vaig tenir mestres i sóc autodidacta, però la majoria de coses les vaig aprendre del meu pare. Ell em va ensenyar moltes de les que utilitzo per a la meua feina. Sóc artista electrònic, programador i desenvolupador tecnològic. Des de 2015 treballo com a desenvolupador tecnològic tant per a artistes com per a empreses i esdeveniments. Es poden consultar alguns d'aquests treballs a www.proyectomateria.xyz. Actualment estic desenvolupant una línia de productes funcionals/artístics, com per exemple: un rellotge lunar, una estació meteorològica, quadres led, làmpades i alguna cosa més. Treballo amb la fusta com a suport per a

l'electrònica, sobretot amb sobrants perquè per a mi és important generar la menor petjada ambiental possible. Crec en la tecnologia com a una aliada potent i alhora com una eina o un ofici més. www.cargocollective.com/nicollassaganias

Col·laboració en el vídeo-tutorial:

Tsune Martínez Zaragoza (Barcelona, 1993; pronom inclusiu, Elle/Li) coneguda amb el sobrenom artístic Sno Sputnik en relació amb la inspiració i l'enfoc de la meua línia de treball en tot allò que té a veure amb l'espai i l'univers. La meua fascinació pel món audiovisual té els seus inicis a la meua infantesa, sobretot en els videoclips musicals, que considerava peces multidisciplinàries i un escenari d'allò més experimental que obria les portes a la imaginació. Vaig estudiar el grau en Publicitat i RRPP a la Universitat de Girona (2012). Després d'això, combinava el món de la publicitat amb la fotografia i el món audiovisual en departaments de comunicació i agències com Mediapro, Miss Wood, Ogilvy, Double You, etc. sota la figura de directori d'art. L'any 2019 vaig decidir centrar-me en aquella part artística que a vegades havia deixat de banda per focalitzar-me massa en el món de la publicitat. Va ser quan vaig estudiar Fotografia d'autor i Direcció d'art a IDEP (Barcelona, 2019). Allà vaig adonar-me que m'agradava connectar amb els projectes i amb les persones, combinant sempre el món fantàstic amb les meves arrels, les meves experiències vitals, etc. sempre des d'una visió més costumista. He col·laborat amb alguns artistes com Tribade, Las Bajas Pasiones, Pau Vallvé, Rachel Demetz, Vonzo Band, Ara Malikian, Degree, Roger Margarit, Nil Moliner, etc. I durant el meu pas per la publicitat he treballat amb algunes marques, esdeveniments i empreses com 080 Fashion Week, Dormity, Cuchillos Arcos, Girona FC, GHD, Glovo, Nespresso, Bicentury, La Caixa, Volkswagen, Lidl, Nestlé, Pirelli, Avene, etc. Actualment la meua manera de treballar vol combinar i connectar qualsevol encàrrec o projecte amb temes que m'interpel·len i em travessen, com la meua consciència política, el transfeminisme, el moviment Trans/LGTBINBQ+, la teoria queer, etc. A "La Volta" estic en procés de desenvolupament d'un projecte fotogràfic i audiovisual que parlarà sobre el gènere i que tindrà la voluntat de retratar tot aquell ventall de grisos que existeix dins de les identitats que considerades dissidents a través de

la documentalització d'aquestes persones a través de la convivència amb ellis 24/7 buscan entre ellis i jo un punt de connexió més enllà de la nostra visió del gènere.

Raquel Demetz. És una artista mixedmedia resident a Barcelona i, actualment, és una artista de La Volta. Des de molt jove pinta i experimenta amb la fotografia i el vídeo. Estudia il·lustració en una petita escola de l'Hospitalet, on estar envoltada d'altres creatius li permetrà adquirir la curiositat d'endinsar-se a les arts gràfiques. El disseny gràfic, la il·lustració, el collage, l'animació, els motion graphics i la direcció cinematogràfica són els aspectes que desenvolupa i aplica amb el seu estil únic i adaptable a artistes i marques. Ha treballat per Adobe, Vichy Català, Joieria Suárez, Sony music França, Universal Music España, entre molts altres clients així com ha participat en el procés de projectes d'HBO i Warner Music. L'experimentació com aspecte principal del seu treball li ha permès ser seleccionada en residències artístiques en llocs com Konvent.0 i V Fachada Academia d'Etiòpia, Saragossa. També va obtenir una menció d'honor en la categoria "Futurs creadors" dels premis Junceda 2017, els únics premis de il·lustració a Espanya amb un projecte que ha estat exposat a la Fira del Llibre Infantil de Bolonia 2017. Actualment està representada per l'estudi TIVURON.ES, creat per Silvia Grav.

Fase 2. Construcció d'un hostel d'insectes

Construcció d'un hostel d'insectes en col·laboració amb la Volta, que ja va iniciar un prototip d'Hostal d'insectes a la plaça de l'Assumpció el juny del 2021. La construcció de l'artefacte de fusta ha anat a càrrec del col·lectiu "Si els mobles parlessin". L'hostal d'insectes s'ha ubicat davant de l'Estació Jove a Santa Eugènia.

Biografia

Si els mobles parlessin són un col·lectiu de dones feministes, fusteres professionals de les ciències socials. El projecte té 3 eixos: 1) La producció de mobles artesans; 2) La investigació històrica i social dels usos dels mobles i què ens poden aportar sobre la història del treball reproductiu i de cures; i 3) La difusió de tot el procés, que

contempla fer tallers mixtos i no mixtos de fusteria i història social. Un projecte que pretén indagar en la història del mobiliari que ens envolta. Mobiliari que parla del seu passat, de les estructures d'opressió i de resistència que fa tants anys que porten rodejant-lo. Volen parlar de mobles i que els mobles ens parlin a través d'arxius, memòria oral i el mateix acte de fer-los servir i produir-los. I, sobretot, volen animar a altres dones que s'impliquin en aquest procés. A més a més, les mou treballar en projectes socials i comunitaris que vulguin incorporar el treball amb la fusta. Emily i Iraia (les impulsores del projecte) es van conèixer fent el grau mitjà d'instal·lació i moblement a l'institut Josep Brugulat. Des de llavors porten tramant aquest projecte que busca unir les seves experiències amb la fusta al món acadèmic i social i la militància feminista. Fa temps que Emily treballa entre llengües, traspasant continguts diversos des del castellà i del català cap a la seva llengua materna, l'anglès. També fa classes i participa en iniciatives que promouen el consum local, l'economia real i el feminisme. La Iraia és una apassionada dels projectes comunitaris i ha estat implicada en una àmplia diversitat, com a professional i com a veïna-activista. L'autoorganització veïnal, la transformació de l'espai públic, l'economia social i solidària, l'art, els feminismes... i ara la fusteria, són alguns dels aspectes que els caracteritzen.

La Volta és un projecte cultural de proximitat en clau de creació contemporània que, situat al barri de Sant Narcís de Girona, disposa de quatre locals a la plaça de l'Assumpció i una zona enjardinada, recuperats i habilitats per acollir en residència propostes vinculades a l'art, l'artesanía, el disseny i la cultura. La selecció de residents es realitza a través de convocatòries obertes i públiques adreçades a persones interessades a desenvolupar un projecte d'autoocupació en el marc de les anomenades Indústries Creatives. Els establiments són petits locals a peu de carrer, originàriament destinats a negocis familiars i tancats durant dècades, que han permès desenvolupar un projecte cultural de barri, únic i singular, gràcies a la col·laboració de tots els actors implicats. El projecte de La Volta va néixer fa gairebé 10 anys amb un doble objectiu: donar suport a la professionalització de projectes culturals, artesans i artístics posant a disposició espais de treball individual i col·lectiu, així com d'exhibició i distribució d'obra i producte. Dinamitzar culturalment

i econòmicament Sant Narcís amb la col·laboració dels veïns i veïnes, entitats, comerços i equipaments del barri. www.femlavolta.cat

8.11 EXPOSICIÓ: “El contorn d’un arc” d’Eulàlia Rovira

Dins el projecte Natura viva: musa i mimesi

Comissària: Carolina Grau

Dies: 11, 12, 13, 18, 19 i 20 de novembre, d'11 a 14 h i de 16 a 19 h

Lloc: Soterrani de la Catedral

Érem mar i no ho hem vist. I no un mar qualsevol, sinó un de tropical. Els ulls no ens serveixen per entendre una escala de temps difícil d'imaginar. Però d'alguna manera intuïm que el que ens envolta no sempre ha estat aquí, i que el que som tampoc és el que érem. La instal·lació d'Eulàlia Rovira acosta al soterrani de la catedral de Girona les pedreres del marge de la ciutat d'on es va extreure el material que conforma el propi edifici. Unes pedres fetes de restes d'animals marins extingits amb les quals dubtar si allò inert és realment tan immòbil i tan faltat de vida com el llenguatge diu.

Aquesta intervenció forma part del projecte “Natura viva: musa i mímesis” de Carolina Grau, que va ser el projecte guanyador del concurs comissariat artístic convocat per Transversal Xarxa d'Activitats Culturals, que compta amb la participació de 10 artistes a 10 ciutats:

- Pep Vidal – Figueres
- Eulàlia Rovira – Girona – Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona
- Miranda Pastor – Granollers
- Àngels Ribé – Mataró
- Julia Mariscal – Manresa
- Anna Malagrida – Olot
- Rosa Tharrats – Sant Cugat
- Toni Crabb – Vilanova i la Geltrú

- Martin Llavaneras – Reus
- Noela Covelo Velasco – Tortosa

El resultat són 10 projectes artístics de nova creació que van des de la videoinstal·lació, a obres sobre paper fins a la performance, escultura i obres sonores. La presentació del projecte Natura viva se celebrarà durant el 7 d'octubre a l'11 de desembre 2022 a diferents moments a les 10 ciutats catalanes. *Natura viva: musa i mimesis* ha convidat a deu artistes a explorar la geografia local i tornar-nos a “revelar” com sentir i aprendre de la nostra naturalesa. Els artistes fan una recerca de geografia, geologia, agricultura, tradicions populars i història dels espais naturals de cada localitat participant, observació a partir de la qual generaran les seves accions temporals i de nova creació artística, reflectint diferents aspectes de la saviesa de la nostra naturalesa local i portant-la als espais expositius. Davant el saqueig que estem infligint als recursos naturals del nostre territori, el projecte vol obrir noves finestres a la natura per a inspirar, sentir i connectar-nos. Es tracta doncs d'un exercici d'observació, i sobretot per poder conscienciar i reflexionar sobre l'evolució de la nostra empremta i el seu impacte en la nostra biosfera.

ALTRES EXPOSICIONS:

8.12 EXPOSICIÓ: “Parar taula”, amb Tura Sanglas i Isabel Banal

(Diàlegs) Art, música i patrimoni
Isabel Banal i Tura Sanglas

Comissària: Ingrid Guardiola

Dates: del 15 de juliol al 25 de setembre de 2022

Lloc: Canònica de Santa Maria de Vilabertran

“Diàlegs. Art, música i patrimoni” és un cicle estival que uneix tres puntals de la cultura, l'art, la música i el patrimoni, a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran. Des de fa trenta anys, en aquest espai, hi té lloc la Schubertiada, un

festival internacional dedicat al món del lied romàntic i a la música de cambra, i des de fa vuit anys consecutius, s'hi duu a terme paral·lelament una exposició d'art contemporani a cura del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural.

“Parar taula” recull en dos espais del monestir de Vilabertran les artistes Tura Sanglas i Isabel Banal. Parar taula és un gest antic i comú. Si es para és per la promesa de disposar i compartir l'aliment. Parar taula és agrair, celebrar, vestir allò més rudimentari i bàsic, també forjar tradicions, silencis. La taula d'*El cavall de Torí* o les taules de les pel·lícules de Kaurismaki estan nues, subratllen la pobresa —material, emocional— del moment, hi falta alguna cosa. Parar taula és aquell instant de pausa que fa de pont entre dues accions, entre dos moments del dia, entre les absències i les presències. És fer-se meritori del guany d'un dia més, disposar de les eines bàsiques que ens asseguraran la supervivència del cos i del cor. Ocupar la taula és fer-se present, fer el recompte dels que encara hi són i que importen.

A les artistes Isabel Banal i Tura Sanglas, les separen quasi trenta anys de trajectòria i un context ben divers. Però ambdues sensibilitats i pràctiques artístiques —delicades i punyents— conflueixen en una sèrie d'elements. Aquests components transformen el cos pensant i sentint en un lloc ple d'ancoratges, de símbols i formes reincidents. Les artistes predisposen els ingredients, paren taula, fan variacions sobre els mateixos gestos, el perímetre es fa profund i l'objecte esdevé un món. Totes dues, des d'una senzillesa atàvica, refan les taules esdevingudes tàlems o llocs d'acció, maniobren amb les pedres, amb el sabó, amb el pa —de plata, de blat—, transfiguren el cos —propi i aliè—, ressegueixen rastres —quotidians, bíblics, tradicionals, històrics—, treballen en dimensions menudes temes descomunals, poetitzen els símbols femenins i donen protagonisme a allò que, aparentment, sembla ornamental en el pessebre de la vida.

Isabel Banal presenta obra nova amb *sobretaula* (2022), el díptic *pedra filosofal* (2022) i dos díptics *sense títol, una meditació sobre la pedra i el pa*. En la tradició alquimista les pedres filosofals tenien un component sapiencial i curatiu. Oferien

una visió de la riquesa no dualista on la matèria i l'ànima es tornaven indistingibles. D'altra banda, el pa, en l'Antic Testament, és mostra d'hospitalitat, de unió, de fertilitat de la terra i dels cors. És moneda de canvi i símbol. L'aliment ho és en tant que matèria que altera el cos i, també l'esperit. Banal torna a allò que l'escriptor Fernando Pessoa anomenava "sensació de coses mínimes" i que, degut a la seva escala i naturalesa (aquesta imbricació entre matèria i concepte), acaben sent universals.

Isabel Banal Xifré (Castellfollit de la Roca, 1963) és artista visual i professora de l'Escola Massana. Ha estat becada per l'Acadèmia d'Espanya de Roma (2013-14). Els seus orígens estan molt presents en el seu treball: la relació amb la naturalesa i el món rural, amb la tradició de la pintura paisatgística i el pessebre. A la seva trajectòria ha estat una constant l'ús de materials naturals combinats amb elements vinculats al món de la creació i la quotidianitat, jugant moltes vegades amb els canvis d'escala i la miniaturització. També amb la presència del blanc, entès com a inici o límit, com a silenci o revelació, com a absència o totalitat. Entre les seves mostres individuals trobem "Ad infinitum" (Estrany-de la Mota Art Advisors. Barcelona 2020), "in(certeses)" (MUME La Jonquera, 2020), "intents" (Museu de la Mediterrània. Torroella de Montgrí, 2019), "locus amoenus" (Rad-Art/Bòlit. San Romano, Itàlia, 2019), "Llunyanies" (Espacio Dieu. Cadaqués, 2017), "Natura morta amb passos" (Fundació Miró, Barcelona 2016), "Vía Lactea" (Arts Santa Mònica, Barcelona 2014), "La maleta [blava] de W.B." (Portbou, 2011), "Ascensionis" (Galleria Enrico Fornello. Prato, 2007), "Feix petit pel camí creix" (Centro de Lectura. Reus, 2004), "Allez" (Centre d'Art Contemporain. Saint-Cyprien, 2004), "Rumiant" (Espais. Girona, 2003) i "Sense revelar" (Espai Zero1. Olot, 2002).

Tura Sanglas presenta dues obres noves *Muda* (2022) i *Llengua paterna* (2022), alhora que mostra *Vuit serps* (2021), feta en el context de la beca de gravat del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i l'Escola Municipal d'Art de Girona; al mateix temps, l'exposició inclou *Rocam* (2016). Amb meticulositat i paciència, les pells de la serp van gravant les seves escames, amb lentitud i confiança, la muda va refent-se. Com diu Guim Valls a *Pitó*: "No comparis una vara de fusta polida

amb una serp quan es posa dempeus". Sanglas erigeix símbols antics (serps, pedres) des d'un tracte obstinat amb la materialitat de les coses per desfer-se d'altres símbols antics (la llengua paterna). "Un cop de fuet fa un blau, però un cop de llengua trenca els ossos", recorda Sanglas a través de la literatura veterotestamentària. I a partir d'aquí: refer els ossos, trencar les herències, mudar els cossos, celebrar la matèria, parar taula.

Tura Sanglas (Ordis, 1992). S'ha format en el mitjà artístic a l'Institut Deulofeu de Figueres i a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, on va estudiar el màster de Producció i Recerca Artística. El seu art s'inspira directament en la naturalesa, el propi cos i les seves experiències personals. El component orgànic té una presència fonamental a la seva obra a través de les textures, les formes i els colors. Treballa amb diferents tècniques i objectes, desenvolupant una diversitat d'estils i disciplines. Algunes de les seves exposicions han estat "Al llindar de la joia" (Museu Can Mario de Palafrugell, Fundació Vila Casas, 2021), "Diàlegs amb la col·lecció: ombres" (Museu Palau Solterra, Torroella de Montgrí, 2016), "Surts d'una gorga negra o davalles dels astres" (La Casa Elizalde, Barcelona, 2021) o "Tura Sanglas & Rosa Tharrats: un diàleg artístic" (Museu de l'Empordà, 2021).

9. CONTINGUTS_CONFERÈNCIES I TALLERS

Nota: Aquest programa d'activitats no inclou ni les inauguracions ni les visites guiades o de grups, que ja estan incloses a les exposicions. Veure detall de visitants per activitats al final del dossier.

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona ha iniciat una col·laboració amb l'Escola d'Humanitats del Centre Cultural La Mercè de Girona per engegar una programació anomenada "Bòlit Pensament", que inclou conferències, seminaris, diàlegs i debats a partir dels temes de les diferents exposicions del Bòlit. Intel·lectuals, artistes, filòsofs, científics, sociòlegs...homes i dones de trajectòria rellevant en l'àmbit de la creació i el pensament, contribueixen a ampliar els continguts de les exposicions des de la reflexió i el diàleg. A continuació us adjuntem un llistat abreujat de les diferents intervencions que s'han programat des del Bòlit, centre d'art contemporani de Girona, tant de conferències, com de rutes o tallers (activitats "Miticulor"):

- 9.1 [Capalesdeus] **L'Escrita, a càrrec de Perejaume i Arnau Obiols**. 8 gener de 2022. En el marc de l'exposició *Cap a les deus –una gramàtica fluvial-*. Bòlit Pou Rodó.
- 9.2 [Narcohumanisme] Dimecres 9 de febrer de 2022: Conferència **Ona Balló** *Acció Santos: rastres del pensament musical de Carles Santos en el cinema de Pere Portabella*. CC La Mercè.
- 9.3 [AccioSantos] Dimecres 23 de febrer de 2022: *Poetes catalans, 50 anys després*, amb **Isaki Lacuesta, Ona Balló, Ester Xargay i Frederic Amat**. CC La Mercè.
- 9.4 [Narcohumanisme] 23 de març 2022. Seminari sobre Narcohumanisme amb **Laurent de Sutter** (filòsof), **Eloy Fernández Porta** (filòsof, assagista i comissari) i **Núria Gómez** (comissària, investigadora). En col·laboració amb la Universitat de Girona. El concepte "Narcohumanisme" presenta moltes més ambivalències del que l'exposició pot arribar a mostrar, de tal manera que s'ha plantejat aquest seminari com un espai de debat necessari sobre un tema de

màxima urgència. **Laurent de Sutter** (Brussel·les, 1977). És un filòsof i professor de Teoria Legal a la Vrije Universiteit Brussels (Bèlgica) i membre del comitè editorial de Law & Literature et de Décalages: An Althusser Studies Journal, així com del consell científic del Col·legi Internacional de Filosofia. El seu treball se centra en la història cultural del dret i és autor de diversos llibres, traduïts a múltiples llengües i amb una gran recepció per part del públic i de la crítica. D'entre aquestes publicacions cal destacar *Contra l'erotisme* (2011), *Teoria du trou* (2013), *Métaphysique de la putain* (2014), *Théorie du kamikaze* (2016), *Poétique de la police* (2017), *Après la loi* (2018), *Qu'est-ce que la pop'philosophie?* (2019) i *Lettre à Greta Thunberg* (2020). Actualment dirigeix dues col·leccions de filosofia: "Perspectives critiques" i "Theory Redux" i des del Febrer de 2020 forma part del consell assessor de DiEM25. També ha estat elegit, en diverses edicions, una de les cent personalitats culturals de l'any per les revistes Les Inrockuptibles i Technikart.

- 9.5 [*Insectòdrom*] *Observar els insectes*. Diàleg **Jordi Abelló** (artista, autor de "Mantis") + **Elo Matheu** (biòloga experta en la sonoritat dels insectes). Dimecres 30 de març de 2022. CC La Mercè.
- 9.6 [*Insectòdrom*] Març. **Construcció d'un Hostal d'Insectes** a les Hortes de Santa Eugènia en col·laboració amb els artistes de La Volta i de l'EMA (Escola Municipal d'Art). Un hotel d'insectes és un refugi d'insectes solitaris, majoritàriament, abelles i vespes, la vida de les quals ha quedat alterada per la pol·lució ambiental. Aquesta instal·lació vol construir un hostal d'insectes a les hortes de Santa Eugènia i Salt, després que La Volta hagi fet algunes proves pilot a la Plaça de l'Assunció.
- 9.7 [*Insectòdrom*] "Escotar els insectes", activitat vinculada al Festival MOT per a públic familiar en la qual **l'Àgata Losantos**. Dissabte 3 abril, 12h: aquesta activitat ens acosta a l'univers literari dels insectes. Es surt del Bòlit_PouRodó, tot i que l'activitat es farà al jardí Narcís Iglesias; al final s'anirà al Bòlit_StNicolau per veure *Insectòdrom*. Lloc convocatòria: Bòlit_PouRodó.
- 9.8 [*Narcohumanisme*] **Biotranslab**. 30 d'abril de 2022. Enllaça amb el treball d'obra exposada 'Quit de ginecologia portàtil' i ' Mi Enfermedad es una creación

artística' de les Ce Quimera + Gaia Leandra, el 'Open Source Estrogen' de Mary Maggic o 'Open Spurce Gendercodes' de Ryan Visscher Hammornd).

- 9.9 [Narcohumanisme] **Ruta narcovegetal : les plantes, les dones i la son.** Dissabte 30 d'abril de 2022. La ruta de les remeieres des del punt de vista feminista és una ruta clàssica de l'associació Milfulles. En aquesta ocasió se centraran en aquelles plantes que ens relaxen i alleugen les tensions de la nostra vida hiperconnectada. A càrrec de l'associació Milfulles. Punt de trobada: Fàbrica Cultural Coma Cros
- 9.10 [Narcohumanisme] Conferència **Eloy Fernández Porta**. Dijous 12 de maig de 2022. CC La Mercè.
- 9.11 #Bòlitpensament 19 de maig. **"Univers Art"**, Diàleg entre Vicenç Altaió, Josep Maria Minguet; Joan M. Minguet Batllori ; Joan Ricart. Bòlit Pou Rodó.
- 9.12 [Insectòdrom] Diàleg *Els insectes i l'art* entre la comissària **Glòria Picazo** i l'artista **Francesca Llopis**. Dimecres 26 de maig de 2022. CC La Mercè.
- 9.13 [Biennial2064] "Art, recerca i intel·ligència artificial", conferència de **Joan Fontcuberta**. Dimecres 30 de juny de 2022. CC La Mercè.
- 9.14 #CollaboracionsBòlit 11-12 de juny: Deriva situacionista **"El laberint del món"** + conferència de Francesco Careri, "El passeig com a obra d'art" (Jardins dels Alemanys). Organitza: Alejandro Scuro.
- 9.15 [Biennial2064] 6 de juliol. Conferència "Senderi postís" de **Roc Parés** sobre la relació entre la intel·ligència artificial i el món de l'art. CC La Mercè.
- 9.16 [Biennial2064] #MiticultorBòlit **Taller "Els deep fakes o el robot rebec"**, dirigit a un públic familiar: *Programa el teu robot!* a càrrec de Taller Estampa. Dissabte 18 de juny de 2022. Bòlit_PouRodó.
- 9.17 #CollaboracionsBòlit 5-7 juliol. Participació en el seminari **"L'art del caminar"** organitzat per Nau Còclea i la UdG. Lloc: Sala de Graus de la Universitat de Girona i diferents espais públics. <https://www.artdelcaminar.org>
- 9.18 **Open Studio de Vida Simon i Jack Stanley**. 28 de juliol, 9 i 27 d'agost de 2022. Capella de Santa Llúcia i jardins de la Jueva. Performances de presentació de la recerca artística que ha portat a terme durant la seva residència a Girona (intercanvi amb La Chambre Blanche, Quebec)

- 9.19 [*Cap a les deus –una gramàtica fluvial-*]. Presentació de l'exposició **Cap a les deus –una gramàtica fluvial-** a l'espai nyamnyam de Mieres. 26 d'agost de 2022.
- 9.20 [*Gosar poder*]. Projectió “**Gosar poder**” a La Pahissa del Marquet. 17 de setembre de 20221
- 9.21 Projectió de “**Història potencial de Francesc Tosquelles: Catalunya i la Por**” de Mireia Sallarès. Divendres 4 de novembre de 2022. Cinema Truffaut. Projecte premiat ex aequo juntament amb *Palau de Vent* de Lúa Coderch a la 7a Edició del Premi de Videocreació. Coproducció d'un projecte de videocreació entre els Centres Territorials del Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya, Santa Mònica, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i LOOP Barcelona. Aborda la figura del psiquiatre català Francesc Tosquelles i la seva complicitat amb l'art.
- 9.22 “**Savis locus i freaks: Personatges singulars en la cultura contemporània**”: Diàleg entre Julià Guillamon i Adrià Pujol, comissaris de “Desconeguts habituals”. Dijous 3 de novembre de 2022. CC La Mercè
- 9.23 “**No siguis tu mateix**”: Conferència d'Eudald, autor de “No seas tú mismo”. Dimecres 9 de novembre de 2022. CC La Mercè.
- 9.24 **Open Studio de Licia Liang**. 5, 6, 10 de novembre de 2022. Terrassa del museu de història i jardins de John Lennon. Instal·lació de la recerca artística que ha portat a terme durant la seva residència a Girona (intercanvi amb Rad'Art Project, Itàlia)
- 9.25 “**Una teoria de l'excepció**”, diàleg entre Josep Pedrals i Joaquim Sala Sanahuja. Dimecres 16 de novembre de 2022, Casa de Cultura.
- 9.26 **Taller de mapatge sonor a càrrec d'Einess** (col·laboració entre la Marfà, el Bòlit i Einess). 7, 12 de novembre de 2022. Dia 7: formació mapatge sonor. Dia 12: actuació, presentació dels resultats a la Marfà.
- 9.27 **Seminari “Eines per a artistes” amb Joan Morey**. Organitza: Bòlit i PAAC. 28, 29, 30 de novembre de 2022. Espai: El Modern.
- 9.28 **Seminari ACCA amb Ramon del Castillo i Isabel Valverde**. Lloc: Sala Polivalent CC La Mercè. Divendres 2 de desembre, 18:30-20h.

9.29 Visita guiada “**Desconeguts habituals**” a càrrec de Julià Guillamon i Adrià Pujol. Dissabte 3 de desembre. Bòlit Rambla i Bòlit Pou Rodó.

10. RECULL DE PREMSA I ALTRES MITJANS

GENÈRIC BÒLIT

- <https://lafabricadigital.coop/crear-o-cobrar-sembla-que-les-vocacions-culturals-no-puguin-ser-remunerades>
- <https://www.eltemps.cat/article/15949/entrevista-ingrid-guardiola>
- [Via Lliure- Petit Homenatge a Girona amb Josep Maria Fonalleras i Ingrid Guardiola \(13/03/2022\)- Entrevista](#)
- [Revista Dia Internacional dels Museus 2022](#)
- <https://www.nuvol.com/art/nova-programacio-al-bolit-territori-trajectoria-i-aliances-279656>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/10/11/bolit-reivindicara-les-trajectories-mal-77117412.html>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/2204620-el-bolit-i-el-risc-de-crear-lliurement.html?ltemId=2788>
- <https://www.gerio.cat/noticia/1556818/el-bolit-aposta-per-desterritorialitzar-i-reterritorialitzar-la-cultura-en-la-nova-programacio-2022-2023>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/43460/el-bolit-aposta-per-desterritorialitzar-i-reterritorialitzar-la-cultura-en-la-programacio-2022-2023>
- <https://www.mixcloud.com/gironafm/lentrevista-%C3%ADngrid-guardiola-directora-del-b%C3%B2lit-centre-dart-contemporani-181022-pt1/>
- <https://tv.girona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-vespre-del-11-10-2022>
minut: 21:14

EL CONTORN D'UN ARC

- <https://www.txac.cat/txac/natura-viva-un-projecte-que-explora-el-territori-i-reivindica-el-valor-de-la-natura-com-a-font-dinspiracio-i-espai-de-dialeg/>
- <https://tempsarts.cat/arts-visuals/art-per-a-la-regeneracio-i-la-celebracio-de-la-natura/>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/10/30/art-nascut-terreny-77906134.html>
- <https://mataroaudiovisual.cat/noticia/cultura/ngels-rib-l-artista-que-plasmar-el-projecte-natura-viva-matar>
- <https://www.graf.cat/events/event/esborrany-automatic-1768/>
- https://soundcloud.com/transversal-acces-al-drive/eulaliarovira?si=65426bbd3e644fd584185d85a14ba680&utm_source=clipboard&utm_medium=text&utm_campaign=social_sharing
- <https://www.exibart.es/exposiciones/dentro-del-programa-natura-viva-musa-i-mimesi-eulalia-rovira-expone-en-el-bolit-girona/>

PALAU DE VENT

- <https://www.exibart.es/actualidad/palau-de-vent-nueva-exposicion-de-lua-coderch-en-bolit-centre-dart-contemporani-girona/>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/10/26/lua-coderch-explora-desorientacio-bolit-77722543.html>
- <https://tvgirona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-vespre-del-31-10-2022>

ELS DESCONEGUTS DE SEMPRE. PERSONATGES SINGULARS EN LA CULTURA CONTEMPORÀNIA

- <https://www.radiocapital.cat/els-desconeguts-de-sempre/>
- <https://surtdecasa.cat/girona/agenda/2022/exposicio-els-desconeguts-de-sempre/198597>
- <https://www.arteinformato.com/agenda/f/els-desconeguts-de-sempre-personatges-singulars-en-la-cultura-contemporania-216355>
- https://www.ara.cat/comarquesgironines/exposicio-al-bolit-de-girona-homenatge-a-bojos-bufons-bruixes-i-genis_1_4509079.html

- <https://www.bonart.cat/ca/n/43448/el-bolits-ens-apropa-els-desconeguts-de-sempre-personatges-singulars-en-la-cultura-contemporania>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/10/07/inventari-vida-als-marges-76978638.html>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2203091-el-bolit-reivindica-els-tipus-populars.html>
- https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies/julia-guillamon-estrena-llibre-les-hores-noves-i-exposicio-els-desconeguts-de-sempre/video/6180458/?ext=SMA_TW_F4_CE24
- <https://www.vilaweb.cat/noticies/memoria-daquells-estranys-imprescindibles/>
- <https://cadenaser.com/cataluna/2022/10/13/el-bolit-aplega-els-desconeguts-de-sempre-radio-girona/>
- <https://tvgirona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-vespre-del-10-10-2022>
minut: 16:13
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/2211846-els-altres-i-nosaltres.html?ItemId=2788>
- <https://www.rac1.cat/a-la-carta/detail/da5b6a11-0a6b-4c6b-9299-af4700fb2b41?program=voste-primer%C2%A7ion=acordio>
- <https://www.ccma.cat/catrado/catalunya-al-dia/de-la-monyos-al-monarca-de-la-bisbal-excentrics-que-ens-atrapen/noticia/3194539/>
- <https://www.diaridegirona.cat/dominical/2022/11/13/aplec-les-vides-fora-norma-78486499.html>
- <https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/mes-324/mes-324-10112022/video/6185796/>
- <https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/quan-arribin-els-marcians/agenda-marciana-del-28-de-novembre-al-4-de-desembre/video/6189099/>
- <https://www.elperiodico.com/es/opinion/20221207/confluencia-desconocidos-arte-articulo-josep-maria-fonalleras-79665635>
- <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2022/12/10/passat-i-memoria-79784271.html>

- <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2023/01/03/hase-falta-desir-80625991.html>

DINS I FORA

- <https://tv.girona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-migdia-del-15-09-2022> (minut 13:30)
- <https://www.poliedrica.cat/dins-i-fora-transitar-entre-lespai-public-i-privat-exposicio-bolit-mentor-2021-2022/>
- [Dins i Fora. Transitar entre l'espai públic i privat” Bòlit Mentor 2021/2022](#)

PARAR TAULA

- <https://www.diaridegirona.cat/accents/2022/09/16/sentit-i-sensibilitat-75495440.html>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/2190898-donar-temps-a-la-forma.html?ItemId=2788>
- [Inauguració de l'exposició Parar Taula Isabel Banal i Tura Sanglas Canònica Vilabertran](#)
- <https://patrimoni.gencat.cat/ca/monuments/activitats/exposicio-dialegs.-art-musica-i-patrimoni-parar-taula-isabel-banal-i-tura-sanglas>
- <https://surtdecasa.cat/emporda/agenda/2022/exposicio-parar-taula/194334>
- <https://revistamirall.com/2022/07/05/els-museus-i-monuments-de-la-generalitat-de-catalunya-programen-mes-dun-centenar-dactivitats-per-aquest-estiu/>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/43326/la-canonica-de-santa-maria-de-vilabertran-acull-parar-taula-disabel-banal-i-tura-sanglas>
- <https://sies.tv/parar-taula-del-bolit-centre-dart-contemporani-a-vilabertran.html>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/2234281-riquesa-als-marges.html?ItemId=2788>

SEGONA RESIDÈNCIA

- [Segona Residència, lleure i art per a infants de Girona i Salt](#)
- <https://www.poliedrica.cat/segona-residencia-art-a-les-places-els-vespres-de-juliol-projecte/>
- <https://tvgirona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-migdia-del-06-07-2022> (Del minut 16:35 al 18:19)
- <https://www.mixcloud.com/gironafm/estiueig-segona-resid%C3%A8ncia-ingrid-guardiola-i-marta-sureda-040722/>

BIENNAL 2064

- [El Bòlit \(Girona\) inaugura 'Biennial 2064'](#)
- [Biennial 2064: Predir la memòria del futur](#)
- [El Bòlit presenta "Biennial 2064", una exposició sobre els oracles en l'era de la intel·ligència artificial](#)
- [El Bòlit presenta "Biennial 2064", una exposició sobre els oracles en l'era de la intel·ligència artificial](#)
- [El Bòlit s'endinsa en els oracles de l'era artificial a 'Biennial 2064'](#)
- [Biennial 2064 a Girona FM](#)
- [El Bòlit relliga la cultura i la intel·ligència artificial a «Biennial 2064»](#)
- [Les millors propostes per gaudir d'aquest cap de setmana a les comarques gironines: Visita comentada a la Biennial 2064 · Dissabte 18 a les 12h · Bòlit, Girona](#)
- <https://tvgirona.com/capitol/?id=62b1e3458268c525f038ff49>
- <https://www.diaridegirona.cat/fets-gent/2022/07/04/turisme-espacial-com-diria-meu-67946182.html>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/43537/la-virreina-acull-biennial-2064>
- <https://www.ccma.cat/324/la-virreina-sinteressa-pels-oracles-en-lera-de-la-intelligencia-artificial-amb-lexposicio-biennial-2064/noticia/3196937/>

- <https://www.exibart.es/exposiciones/la-semana-que-viene-el-proyecto-biennial-2064-aterrija-en-la-virreina-barcelona/>
- <https://www.nuvol.com/art/la-cultura-de-la-prediccion-algoritmica-288412>

DIA INTERNACIONAL DE L'ART

- <https://www.gerio.cat/noticia/1498595/girona-organitza-mes-de-50-propostes-artistiques-al-territori-per-celebrar-el-dia-mundial>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2121908-girona-celebra-el-dia-mundial-de-l-art-amb-mes-de-50-propostes.html>
- <https://surtdecasa.cat/girona/agenda/2022/dia-internacional-de-lart/189333>
- <https://www.lanocion.es/catalunya/20220404/girona-organitza-mes-de-50-propostes-artistic-7249.html>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/43139/el-bolit-celebra-el-dia-internacional-de-lart>
- <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/2122559-mes-de-50-actes-per-al-10e-dia-de-l-art-a-girona.html?ItemId=2788>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2123833-cal-reivindicar-la-bellesa-i-la-mirada.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/04/08/girona-i-dia-mundial-l-64790992.html>

INSECTÒDROM

- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/03/25/bolit-d-acosta-mon-dels-64247997.html>
- <https://surtdecasa.cat/girona/agenda/2022/insectodrom-una-alteritat-i-subalternitat-radical/188633>
- <https://www.exibart.es/inauguraciones/el-bolit-de-girona-inaugura-insectodrom/>
- <https://tvgirona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-vespre-del-30-03-2022>

- [Glòria Picazo i Francesca Llopis dialogaran sobre la relació entre insectes i art a Girona](#)
- [Insectòdrom a TV Girona](#)
- [Coneixem l'Insectòdrom de Girona](#)

NARCOHUMANISME

- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/03/10/art-i-droga-suneixen-bolit-63629551.html>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/43096/narcohumanisme-farmacies-i-estupefaents-al-bolit-centre-dart-contemporani>
- <https://www.exibart.es/inauguraciones/el-bolit-de-girona-inaugura-la-exposicion-colectiva-narcohumanisme/>
- <https://www.nuvol.com/art/narcohumanisme-les-droques-com-a-evidencia-de-la-nostra-insuficiencia-241125>
- <https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/mes-324/eloy-fernandez-porta-ens-presenta-el-retrat-autobiografic-los-brotes-negros/video/6149150/>
- [Vostè primer; L'acordi. 15/03/2022](#)
- <https://tvgirona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-migdia-del-14-03-2022>
- <https://cadenaser.com/2022/03/18/el-bolit-acull-lexposicio-narcohumanisme-que-reflexiona-sobre-limpacte-de-les-droques-a-la-societat-actual/>
- https://www.ara.cat/opinio/dones-droques-cures-ingrid-guardiola_129_4313983.html
- <https://elpais.com/cultura/2022-03-26/narcocapitalismo-por-que-el-sistema-nos-necesita-colocados-y-anestesiados.html>
- <https://www.lavanguardia.com/lacontra/20220327/8154936/laurent-sutter-vivimos-sociedad-narcotizada.html>
- <https://www.rtve.es/play/audios/avui-sortim/avui-sortim-narcohumanisme-amb-nuria-gomez-gabriel-eloy-fernandez-porta/6470138/>
- <https://www.elmundo.es/papel/2022/03/23/623a1222e4d4d8912b8b45d5.html>

- <https://www.diaridegirona.cat/accents/2022/04/14/quimica-l-entusiasme-65001279.html>
- <https://tempsarts.cat/sense-categoria/no-en-tinc-prou-amb-mi-mateix>
- [Entrevista: Núria Gómez Gabriel i Eloy Fernández-Porta - Narcohumanisme \(11/05/22\)](#)
- ["Narcohumanisme", les drogues com a crossa del capitalisme](#)

ACCIÓ SANTOS / GOSAR PODER

- <https://www.emporda.info/cultura/2022/02/11/lexposicio-accio-santos-vincula-relacio-62593783.html>
- <https://www.larepublica.cat/minut-a-minut/lexposicio-accio-santos-vincula-la-relacio-entre-pere-portabella-i-carles-santos-al-bolit-de-girona/>
- <https://www.vilaweb.cat/noticies/exposicio-accio-santos-mostra-relacio-pere-portabella-carles-santos-bolit-girona/>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/01/18/les-exposicions-bolit-pere-portabella-61674607.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/01/06/bolit-estrenara-l-any-amb-61308947.html>
- https://www.ara.cat/cultura/surrealisme-droques-cotxes-exposicions-2022_1_4231487.html
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2087495-l-univers-portabella.html>
- <https://www.academiadecine.com/2022/01/19/pere-portabella-doctor-honoris-causa-por-la-universidad-de-girona/>
- <https://www.ccma.cat/324/per-primer-cop-dues-produccions-catalanes-competiran-a-la-seccio-oficial-de-la-berlinale/noticia/3140216/>
- <https://www.mixcloud.com/gironafm/informatiu-de-girona-fm-200122/>
- <https://www.girona.cat/gironafm/cat/noticies2.php?id=18118>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/01/21/girona-obre-els-homenatges-pere-61793969.html>

- <https://www.vilaweb.cat/noticies/pere-portabella-cinema-catala-isaki-lacuesta-carla-simon-mirador-cultura-joan-sfont/>
- https://www.ara.cat/cultura/carles-santos-isaki-lacuesta-tots-camins-porten-pere-portabella_1_4245878.html
- <https://www.youtube.com/watch?v=tGRm7fwxiGQ>
- https://www.ara.cat/cultura/cap-pot-altra-cosa-util_128_4261076.html
- <https://www.youtube.com/watch?v=Hstriq8olq>
- <https://tempsarts.cat/audiovisual/la-genealogia-portabella/>
- [https://tv.girona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-migdia-del-20-01-2022 \(14:55-17:30\)](https://tv.girona.alacarta.cat/noticies/capitol/noticies-migdia-del-20-01-2022_14:55-17:30)
- <https://tempsarts.cat/audiovisual/la-genealogia-portabella/>
- <https://www.lavanguardia.com/cultura/20220210/8047935/cineasta-pere-portabella-investido-doctor-honoris-causa-udg.html>
- https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies/el-productor-i-director-de-cinema-pere-portabella-rep-la-distincio-honoris-causa-de-la-universitat-de-girona/video/6143549/?ext=SMA_TW_F4_CE24
- <https://www.vinarosnews.net/el-cineasta-pere-portabella-con-quien-tanto-trabajo-carles-santos-doctor-honoris-causa-por-la-universitat-de-girona/>
- <https://www.elperiodico.com/es/opinion/20220208/pere-portabella-articulo-josep-maria-fonalleras-13209790>
- https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2098085-la-udg-celebra-l-obra-radical-i-compromesa-de-portabella.html?utm_source=twitter&utm_medium=xarxes&utm_campaign=xarxes
- https://www.ara.cat/cultura/pere-portabella-cultura-no-producte-vendre-nomes-patrimoni-defensar_1_4267422.html?utm_campaign=echobox&utm_medium=social&utm_source=Twitter#Echobox=1644511436-2
- <https://www.bonart.cat/ca/n/43033/el-bolit-homenatja-pere-portabella-i-inaugura-accio-santos-i-gosar-poder>

- <https://www.gerio.cat/noticia/1480987/pere-portabella-nou-doctor-honoris-causa-de-la-universitat-de-girona>
- <https://www.emporda.info/cultura/2022/02/10/udg-concedeix-titol-doctor-honoris-62535317.html>
- <https://www.ccma.cat/tv3/alcanta/mes-324/pere-portabella-la-cultura-es-el-millor-ambit-per-a-la-convivencia/video/6144875/>
- https://cat.elpais.com/cat/2022/03/09/cultura/1646826474_435527.html?utm_medium=Social&utm_source=Twitter&ssm=TW_CM_CAT#Echobox=1647330197
- <https://canal56.com/2022/04/la-musica-diegetica-de-santos-al-cinema-de-portabella-a-la-fundacio-caixa-vinaros-01-04-2022/>

VARIANT DELTA

- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2022/01/21/variant-delta-rambla-61793983.html>
- <https://www.girona.cat/gironafm/cat/noticies2.php?id=18128>
- <https://www.diaridegirona.cat/accents/2022/02/04/delta-pot-variant-62287033.html>
- <https://surtdecasa.cat/girona/agenda/2022/exposicio-variant-delta/185436>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/42984/el-bolit-inaugura-variant-delta-una-projecte-de-mireia-ferron-i-irena-visa>
- <https://www.ara.cat/cultura/10-plans-cultural-caps-setmana-1-4246399.html>

HONORIS CAUSA

- <https://www.elperiodico.com/es/opinion/20220216/vivir-alarma-permanente-pere-portabella-articulo-josep-maria-fonalleras-13245406>
- <https://www.emporda.info/oci/agenda/umbracle-pere-portabella-62536356.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/girona/2022/02/10/pere-portabella-entra-claustre-udg-62540436.html>

- <https://www.vilaweb.cat/noticies/pere-portabella-doctor-honoris-causa-universitat-girona/>
- <https://www.europapress.es/catalunya/noticia-cineasta-pere-portabella-doctor-honoris-causa-udg-20220210191244.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/girona/2022/02/11/pere-portabella-cultura-recuperar-seva-62563264.html>
- https://mynmedia.mynews.es/document/5921134D/00000012-20220126-000895/?fromEmail=True&expiration_key=ibuwYP4BQkVzrMZFyU86vgy3dbmq8ue%2BEuU%2FCPHgdTidYynsP6GmKxDGaoA%3D
- <http://www.gentedigital.es/girona/noticia/3308075/la-udg-investira-doctor-honoris-causa-al-cineasta-pere-portabella-por-ser-una-figura-de-pais/>
- <https://www.diaridegirona.cat/girona/2022/01/26/pere-portabella-desgraciadament-cultura-sempre-61973526.html>
- <https://www.emporda.info/cultura/2022/01/26/udg-investira-cineasta-pere-portabella-61976732.html>
- <https://www.larepublica.cat/minut-a-minut/la-udg-investira-pere-portabella-doctor-honoris-causa/>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/2090531-pere-portabella-no-soc-ningu-sense-vosaltres.html?ItemId=2788>
- <https://cultura21.cat/noticies/la-udg-investira-doctor-honoris-causa-el-cineasta-pere-portabella/>

11. EL BÒLIT EN XIFRES

11.1 Assistències / Visitants

A nivells de xifres, la programació del Bòlit del 2022 ha tingut 59.526 usuaris, entre exposicions i activitats pròpies i/o en col·laboració. Les exposicions pròpies desplegades als tres espais de Girona, sumen 40.863 usuaris (comptant els 12.000 visitants de la setmana de Temps de Flors). També cal afegir-hi els 7.124 usuaris de

les exposicions fetes en col·laboració amb l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural (a Vilabertran) i la realitzada al soterrani de la Catedral de Girona, amb el projecte de la Xarxa Transversal. Les exposicions en coproducció i itineràncies sumen 4.731 visitants. Durant el 2022, als tres espais del Bòlit, s'han programat 9 exposicions, 6 de petit format (un espai) i tres de gran format (2 espais). Cal destacar l'augment de les visites grupals, ja que al llarg de 2022 s'ha treballat la mediació dels continguts de forma personalitzada a 42 grups, que han aplegat un total de 1.322 usuaris. Pel que fa a les activitats, se n'han desplegat una seixantena dins i fora de l'activitat expositiva, comptant 6.282 usuaris (la meitat pertanyents El Dia Internacional de l'Art). En paral·lel, s'han executat 13 recursos educatius adreçats a escoles i casals de lleure. A més a més, el Bòlit ha aixecat tres projectes educatius, un destinat a joves, com el "Bòlit Mentor", i d'altres a infants i pre-adolescents com són "Nexes" i "Segona Residència", impactant a quatre instituts en el primer projecte, una escola en el segon projecte i a tres places públiques durant el mes de juliol en el tercer projecte. El 2022 hem tingut 16 artistes en residència i han participat 112 artistes en la programació. Cal afegir, que a la convocatòria d'obra per a la Col·lecció Nacional d'Art, s'han comprat 3 obres produïdes pel Bòlit, de les 40 que s'han adquirit.

ASSISTÈNCIA EXPOSICIONS		
Bòlit_PouRodó		
Cap a les deus - Una gramàtica fluvial	01-09/01/2022	92
Acció Santos (Ona Balló)	20/01/2022 - 28/03/2022	753
Narcohumanisme	04/03/2022 - 22/05/2022	736
Biennal 2064	04/06/2022 - 28/08/2022	393
Els desconeguts de sempre	07/10/2022 - 31/12/2022	1.194
Bòlit_StNicolau		
Petromasculinitats	01-09/01/2022	161

Gosar Poder (Ona Balló)	20/01/2022 - 13/03/2022	1.028
Insectòdrom	25/03/2022 - 07/08/2022	18.711
Bòlit Mentor	09/09/2022 - 09/10/2022	1.047
Palau de vent (Lúa Coderch)	15/10/2022 - 31/12/2022	1.439
Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar		
Cap a les deus - Una gramàtica fluvial	01-09/01/2022	207
Variant Delta	21-01-2022/27-02-2022	1.555
Narcohumanisme	11/03/2022 - 22/05/2022	4.229
Biennal 2064	03/06/2022 - 28/08/2022	5.432
Els desconeguts de sempre	07/10/2022 - 31/12/2022	3.886
Espai patrimonials		
Parar Taula (canònica Vilabertran)		6.675
El contorn d'un arc (Soterrani Catedral)	11, 12, 13, 18, 19, 20/11/22	449
Itineràncies		
Bòlit Mentor		230
Tura Sanglas CCM		120
Biennal 2064	18/11/2022-	4.381
		47.987
EXPOSICIONS (inclou visites grups)		47.987
ITINERÀNCIES		4.731
ACTIVITATS, RECURSOS, FORMACIÓ		6.808
TOTAL		59.526

11.2 Comunicació

Premsa

-Clipping impactes en premsa escrita: 99

-Clipping impactes en premsa digital: 88

-Altres mitjans (TV o Ràdio): 46 impactes

-Notes de premsa: 17

Enllaç al recull de premsa:

<https://web.girona.cat/bolit/recullpremsa/2022>

Web

A la tardor del 2021 la web oficial del Bòlit (www.bolit.cat) va entrar en desús, de tal manera que vam haver d'usar una web provisional. Això fa que no tinguem un control total de les visualitzacions, ja que molta gent encara ens buscava a la web antiga. S'està treballant en una web nova. Mentrestant, l'Ajuntament de Girona ens ha proveït d'una web allotjada en els seus servidors.

www.girona.cat/bolit (web provisional)

Entrades o sessions: 22.247

Pàgines visualitzades: 50.060

Facebook

<https://www.facebook.com/bolit.centreatcontemporani> 8.836 seguidors (pàgina)

<https://www.facebook.com/groups/272795952894532> (Bòlit. Dia Internacional de l'Art) 501 participants

Twitter

<https://twitter.com/BolitGirona/> 5.612 seguidors

Instagram

https://www.instagram.com/el_bolit_girona/ 2.879 seguidors

Youtube

Canal Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona

<https://www.youtube.com/channel/UCnE8ZRTFvNzmxbhGB9ur4RA>

427 vídeos

9.213 visualitzacions

255 subscriptors

Flickr

<https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/>

4.267 fotos

Vimeo

<https://vimeo.com/bolit>

81 vídeos

Acrelia

Newsletter: 2.383 adreces

50 campanyes/enviaments

Ivoox

https://www.ivoox.com/podcast-bolit-centre-d-art-contemporani-girona_sq_f11465072_1.html

12 Podcast

145 escoltes

Enllaç de descarrega dispositius de senyalització i difusió:

<https://nextcloud.ajgirona.org/index.php/s/RyGK7bRM27d8tkM>

12. PRESSUPOST 2022

A. DESPESES FUNCIONAMENT (1)	348.485,07
Personal plantilla	116.964,59
Personal contractat	140.090,29
Consums (neteja, llum...)	28.688,71
Lloguer i despeses local i espai residència	37.187,00
manteniment i inversions	0,00
Despeses generals funcionament	8.645,74
Servei d'obertura i mediació anual	16.908,74
B. ACTIVITAT	171.445,24
PROGRAMA COL·LABORACIONS(2)	26.700,00
PROGRAMA RESIDÈNCIES (3)	9.392,00
PROGRAMA EXPOS I ACTIVITATS (4)	125.353,24
TOTAL	509.930,31

INGRESSOS 2022	
Subvenció Generalitat de Catalunya OSIC	214000
Ajuntament de Girona	266.655
Banc de Sabadell	10000
Diputació de Girona	18000
Ingressos propis	1.275
TOTAL	509.930,31

ALTRES APORTACIONS (sufraguen despeses directament de l'activitat)

LA CASA DE LA PARAULA	8250	Conveni
-----------------------	------	---------

Ajuntament de Girona

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona
Plaça de Pou Rodó 7-9 17004 Girona
972427627 info@bolit.cat
www.bolit.cat